

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΪΟΣ 1961

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τοῦ, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α.Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α.Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 16ον

ΜΑΪΟΣ 1961

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λυκαβηττοῦ 1 ΑΘΗΝΑΙ—Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις ΠεριODOY: ΚΑΛΛΙΠΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ίστρια 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Α/φών Γ. ΡΟΔΗ—ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40—'Αθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1.50—'Ετησίαν συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12. 'Εξῶτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαινέται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὅποια δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς τῶν, ὅπως ἐπιστρέψουν ταύτην

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ—CONTENTS

Μήνυμα Προέδρου Ε.Ε.Σ., Κ. Γεωργακοπούλου ἐπὶ τῇ 8ῃ Μαΐου	σελ. 1	Message by Mr. C. Georgacopoulos, President G.R.C. on May 8th.	Page 1
Ἄλυσος Σταυρός, Ε.Π. Φωτιάδης	1-2	The Red Cross by E.P. Photiades	1-2
α) Jackson Dodds β) Ε.Ε.Σ.	3	Jackson Dodds b) G.R.C. Movement	3
α) Πρόληψις τῶν ἀτυχημάτων, Α. Βασιώτη, β) Ἀξιόπαινοι πράξεις	4	Prevention of Accidents, by A. Vassiotis, b) Praiseworthy deeds of our Juniors	4
Οἱ πρῶτοι ἀπὸ θαλάσσης ἐχθροὶ εἰς τὴν Κων/πολιν, Γ.Τ. Κόλια	5	From the Byzantine era: The first enemies of Constantinople by sea by G.T. Kolias	5
Ἄλυσος Κων/νος, Κ. Παπαπαναγιώτου	6	Constantin the Great, by C. Papapanagiotou	6
Βιέννη, Ν.Γ. Δημητροκάλλη, β) Πυρολαμπίδα (ποίημα) Μ. Στασινοπούλου	7	Vienna, by N.G. Dimitrakalis, b) Glowworm (poem) by M. Stassinopoulos	7
Ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια καὶ τὰ προβλήματα τῆς, Ε. Σταμάτη	8	Atomic Energy, by E. Stamatis b) Kalipatira by D. Massouris	8
β) Καλλιπάτειρα, Δ. Μασούρη	9	A trip to the white Mykonos, by M. Nikolaides	9
Ἐνα ταξίδι στὴ λευκὴ Μύκονο, Μ. Νικολαΐδης	10	Heart and drive, by G. Pappas	10
Καρδιά καὶ τιμὴν, Γ. Παππά	11	Adventures of a child by E. Malo	11
Οἱ περιπέτειες ἑνὸς παιδιοῦ, Ε. Μάλδ	12-13	Activity in pictures	12-13
Φωτογραφίαι δράσεως	14	Dangers in the street b) The mishap of a lazy boy by K. Kolovos c) Healthy advice	14
Κίνδυνος β) Τὸ πάθημα τοῦ Τεμπέλη, Κ. Κολοβού γ) Ὑγιεινὲς συμβουλές: Μὲ τὴν ζέστη	15	A brief chronicle on 1453 by P. Kalonaros	15
Ἐνα μικρὸ χρονικὸ τοῦ 1453, Π. Καλονάρος	16	The vinedresser by E. Anassis b) First Aid: Transportation of the injured	16
Ἄλυσος, Ἐμ. Ἀνάση, β) Πρῶτες Βοήθειες: Μεταφορὰ τραυματιῶν	17	Greek May day by T. b) Fragrance (poem) by S. Kotsarides c) Parga, by Chr. Papageorgiou	17
Ἑλληνικὴ Πρωτομαγιά, Τ. β) Μ' εὐωδιὲς (ποίημα) Σ. Κωτσαρίδης γ) Πάργα, Χρ. Παπαγεωργίου	18	The Greek rowing by Sp. Avlonites	18
Ἡ Ἑλληνικὴ Κωπηλασία, Σπ. Ἀβλωνίτης	19	The man and the animals, by Gl. Protopapas	19
Ἄλυσος καὶ τὰ ζῶα, Γλ. Πρωτοπαπᾶ	20	G.J.R.C. Movement	20
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	21-22	Groups' activity	21-22
Δράσις Ε.Ε.Σ.Ν.	23-24	Pupils contribution	23-24
Μαθητικὴ συνεργασία	25	The horse and the wolf by A.B.	25
Τὸ ἄλογον καὶ ὁ λύκος Στίχοι Σκίτσα Α.Β.		Frontcover: Parga	
Ἐξώφυλλο: Ἡ Πάργα		Back-Cover: Greece, our country, Verses, by St. Sperantza, Musik, by N. Prearis	
Ὁπισθόφυλλο: Πατρίδα Ἑλλάδα Στίχοι Στ. Σπεράντζα, Μουσικὴ Ν. Πρεάρη			

Κ. ΠΑΛΑΜΑ

Ο ΜΑΗΣ

Ὁ Ἀπρίλης σωρὸς θησαυρὸς καὶ λουλούδια
Τὶ πουλιά, τί νερά, τί δροσιές, τί λουλούδια
Στὰ παλάτια τὰ πράσιν' ἀφίνει!
Κι ἀπ' τὴν ἴδια στιγμή καὶ ἀπὸ τὴν πρώτη βραδυὰ
Νὰ ὁ Μάης ἀλύπητα δίχως καρδιά
Τὰ ξεδεύει, τὰ χώνει.

Μὲ τ' ἀηδόνια καλεῖ τὴ χαρὰ καὶ τὴ χάρι
Ὅπου νιότη, παιδί, λυγρὴ, παλληκάρι,
Ὅπου φτώχεια, ὅπου πλοῦτος γελᾷ,
Τοῦ γλυκοῦ μηνιῆ καταβάν' ἢ λαλιὰ
Στὸ τραπέζι τοῦ Μάη.

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Ε.Ε.Σ. Κ. Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΠΙ ΤΗ 8^Η ΜΑΪΟΥ

Τὸν Ἰούνιον 1959 δόλοκληρος ἡ Ἀνθρωπότης ἐώρτασε τὴν 100ετηρίδα μιᾶς, τιμῆς αὐτὴν καὶ τὸν σύγχρονον πολιτισμόν, Ἰδέας, τῆς Ἰδέας, ἥν συλλαβὸν ἐν Σολφερίνῳ τῆς Ἰταλίας, ἐν τῷ μέσῳ τῶν φρικαλεοτήτων μιᾶς πολυαιμάκτου μάχης, ὁ Μέγας Ἑλβετὸς Ἐρρίκος Ντυνάν, ἐπέτυχεν πρὸς πραγματοποίησιν τῆς τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη 1963 καὶ 1964 θὰ ἐορτασθῇ ἡ 100ετηρίς τῆς ιδρύσεως τῆς μεγάλης καὶ παγκοσμίου ταύτης Ὁργανώσεως, ἥν συμβολίζει τὸ ἱερὸν σῆμα τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ».

Τὸ Comité International de la Croix Rouge καὶ ἡ Ligue des Sociétés de la Croix Rouge, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς 85 Ἐθνικοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς, προετοιμάζουν τὸν ἐορτασμόν τοῦτον καὶ πᾶσα καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως ἀποβῇ ἀντάξιος τῆς ὠραιότερας καὶ εὐγενεστέρας Ἰδέας τοῦ 19ου αἰῶνος καὶ τοῦ κατὰ τὰ διαρρεῦσαντα 100 ἔτη ἐπιτελεσθέντος παμμεγίστου ἔργου ὑπὲρ τῆς Ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ.

Τὴν 8ην Μαΐου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς 133ῆς ἐπετείου τῆς γεννήσεως τοῦ Ἐρρίκου Ντυνάν, καλοῦνται ὅλοι οἱ Ἀνθρωποὶ νὰ στρέψουν τὴν σκέψιν τὴν πρὸς τὸ ἐπιτελούμενον ὑπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀνὰ τὴν ὑψηλὴν ἔργον καὶ νὰ τὸ αἰσθανθοῦν ὡς ἴδιον αὐτῶν ἔργον, ἀπὸ ὅλοι μετέχοντες εἰς τὴν ἐνεργὴν ὑπὲρ τῶν πασχόντων καὶ τῶν ἐν ἀνάγκῃ ἐκδήλωσιν τῆς ἀνθρωπιστικῆς ἀλληλεγγύης.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν πλείστας εὐκαιρίας νὰ παρακολουθοῦν τὸ ἔργον τοῦτο. Ὅσα ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐν Ἑλλάδι, ἰδίᾳ κατὰ τὰ ἔτη τῆς κατοχῆς, τοῦ συμμοριτοπολέμου καὶ τῶν σεισμῶν εἶναι πασίγνωστα, εἰς πλείστας δὲ περιφερείας τῆς Χώρας μας ὑπάρχοντες καὶ πολῦτιμα τεκμήρια τοῦ ἔργου τοῦτον. Ἰδρύματα καὶ ἐγκαταστάσεις, δι' ὧν παρέχεται βοήθεια καὶ περίθαλψις εἰς χιλιάδας Ἑλλήνων.

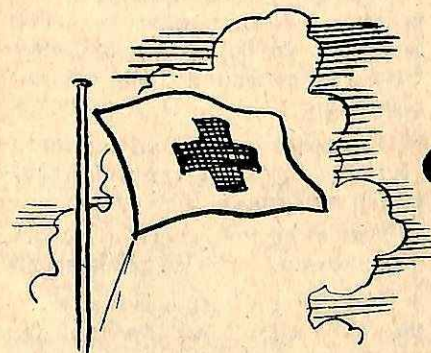
Ἡ παρουσία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἶναι πάντοτε καὶ παντοῦ αἰσθητὴ εἰς τὴν χώραν μας. Τὰ Νοσοκομεῖα, τὰ Ἀσκληπιεῖα καὶ τὰ Ἰατρεῖά του, αἱ Σχολαὶ διπλωματούχων καὶ Ἐθελοντῶν Νοσοκόμων καὶ Σαμαρειτῶν, οἱ Σταθμοὶ Πρώτων Βοηθειῶν καὶ τὰ Κέντρα Αἱμοδοσίας, ἡ διὰ διανομῶν εἰς χιλιάδας δυσπραγοῦντας παντοειδῶς βοηθείας ἀσκήσις κοινωνικῆς περιθάλψεως καὶ προνοίας, ἡ συμβολὴ τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰς βοήθειαν παρεχομένην καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, αἱ 10.000 ὁμάδες, τὰς ὁποίας ἀπαρτίζουν 450.000 Ἑλληνοπαῖδες μέλη τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος καὶ ἀπειρία ἄλλων ἐκδηλώσεων ἐμπνεομένων ἀπὸ τὰ ἰδανικά τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ προκαλοῦν τὴν προσοχήν, τὸ ἐνδιαφέρον, τὴν συμπαράστασιν καὶ τὴν ἀγάπην ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ εἰς ἄλλας Χώρας ὅπου λειτουργοῦν Ἐθνικοὶ Ἐρυθροὶ Σταυροί, στενῶς συνεργαζόμενοι μεταξὺ τῶν καὶ μετέχοντες τῶν δύο μεγάλων Ἐρυθροσταυρικῶν Ὁργανώσεων, αἱ ὁποῖαι, ἐδρεύουσαι ἐν Γενεύῃ, συντονίζουν τὴν δλὴν δραστηριότητα καὶ κατευθύνουν τὰς κοινὰς προσπάθειας.

Ὅταν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι πρὸ 100 ἐτῶν ὑπῆρχε μόνον ἡ Ἰδέα καὶ ὅτι σήμερον ἐπιτελεῖται τὸ ἀμυδρῶς σκιαγραφούμενον πανανθρώπινον ἔργον, αἰσθάνεται πόσον εὐγνώμων ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ ἀνθρωπότης πρὸς τὸν Ἐρρίκον Ντυνάν, ὅστις ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον πρὸ 133 ἐτῶν ὡς εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος Ε.Ε.Σ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1.700.2
16885
36199

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/ντοῦ Ἐθν. Βιβλιοθήκης

«Πλὴν τῶν τυφλῶν νόμων τῆς φύσεως τὰ πάντα εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ἔχουν καταγωγὴν ἑλληνικὴν»: Ἔτσι, ἐπιγραμματικὰ, εἶπεν εἰς τὰ τέλη τοῦ

περασμένου αἰῶνος ἓνας Βρεττανὸς σοφός. Καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν κυρώνει δόλοκληρον τὸ ἱστορικὸν παρελθόν, δόλοκληρος ἡ πνευματικὴ καὶ ἡθι-

κὴ παράδοσις τῆς Ἀνθρωπότητος, τῆς ὁποίας κέντρον εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη αὕτη εἶναι ἀγνωστος ὑπὸ θετικὴν ἔποψιν πρὸ τῶν Ἑλλήνων.

Κατά την ημέραν της προσφοράς αιματος υπό των σπουδαστών της Μαρασείου Παιδαγωγικής 'Ακαδημίας προσέφεραν πρώτοι αίμα ο Υπουργός της Παιδείας και η Κα Γ. Βογιατζή. Είς την φωτογραφίαν η Κα Βογιατζή προσφέρουσα αίμα, εις τὸ ἄκρον δεξιὰ ὁ Υπουργός κ. Γ. Βογιατζής.

Ἀρνητικῶς μόνον τὴν γνωρίζει ἡ Ἀσία: «Ὁ σὺ μισεῖς ἐτέρῳ μὴ ποιήσης»,—διδάσκει ἡ Ἀνατολή. Ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἐξ αἰῶνας περίπτου πρὸ Χριστοῦ θὰ κηρύξῃ μετὰ τὸ στόμα τοῦ Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου «Ἀγάπα τὸν πλησίον». Καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς ἐπιστήμης θὰ ἐπαναλάβῃ ὁ Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος. Καὶ ὅλη ἡ ἐπιτεία ἡθικῆς φιλοσοφίας τῶν Ἑλλήνων, με κέντρον τὸν Σωκράτη, θὰ εἶναι διάπλασις καὶ ὁργάνωσις τοῦ διδάγματος τῆς ἀγάπης. Ἔως οὗ θὰ γίνῃ ἡ μεγάλη στροφή τῆς παγκοσμίου ἱστορίας: θὰ κατέλθῃ εἰς τὸν κόσμον ὁ Θεάνθρωπος. Θὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀγάπης. Θὰ τὴν ἐπεκτείνῃ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Θὰ ζητήσῃ νὰ ἀγαπῶμεν τοὺς ἐχθρούς μας. Θὰ ἀπαιτήσῃ νὰ ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον περισσότερο ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν μας. Θὰ θελήσῃ νὰ θυσιαζώμεθα χάριν τοῦ ἄλλου, ἀφοῦ ὁ ἄλλος εἶναι ἀδελφός μας,—καὶ εἶναι ἀδελφός μας, διότι ὅλοι εἴμεθα τέκνα τοῦ Οὐρανοῦ Πατρός. Καὶ θὰ δώσῃ ὁ ἴδιος τὸ παράδειγμα τῆς Θυσίας.

Ἐκτοτε Ἑλλάς καὶ Χριστὸς θὰ δεικνύουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν πορείαν, πού πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν, ἂν πράγματι θέλουν νὰ ζοῦν βίον ἄξιον τοῦ ἀνθρώπου, ἄξιον τοῦ θείου σπινθήρος, πού ἔχομεν εἰς τὴν ψυχὴν μας. Καὶ θὰ ἀποτελεσθῇ τὸ λεγόμενον ἑλληνοχριστιανικὸν ἰδεώδες, πού κατευθύνει τὸν γνησίως ἀνθρώπινον βίον, διὸ καὶ σοφώτατα τὸ ἐν ἰσχύϊ Σύνταγμα μας καθορίζει τὸ ἰδεώδες αὐτὸ ὡς τὸ ἰδεώδες τῆς ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς τῶν Ἑλλήνων. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δὲ τοῦ

ιδεώδους τούτου ἐτάχθησαν τὰ καλῶτερα πνεύματα τῶν χριστιανικῶν αἰώνων καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν, ὁ εὐγενὴς Ἑλβετός, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν φονευθέντων καὶ τῶν τραυματιῶν τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνο ἐνεπνεύσθη τῷ 1859 τὴν ἰδέαν τοῦ μεγαλυτέρου ἀνθρωπιστικοῦ ὁργανισμοῦ τῆς ἐποχῆς μας,—τὴν ἰδέαν τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ. Καὶ δὲν ἐμπνέεται μόνον. Θέτει εἰς ἐφαρμογὴν τὴν ἰδέαν αὐτήν. Καὶ τὴν πραγματοποιεῖ. Καὶ διαψεύδει ἐκείνους, πού ἐνόμιζαν ἕως τότε ἀναλόγους ἰδέας, ἰδέας εὐγενῶν μὲν ἀλλὰ εὐφαντάστων καὶ ἀχαλινῶτων πνευμάτων, πνευμάτων πού δὲν θέλουν νὰ προσγειωθοῦν.

Ὅταν δὲ προπέρουσι ἑωρτάσθῃ διεθνῶς ἡ ἑκατονταετηρίς τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ προβληθῇ τὸ μέγα ἔργον, πού ἐπετελέσθη, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν λαίλαπα τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης καὶ τῆς μειώσεως, εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ δυνατοῦ, τῆς φρίκης τοῦ πολέμου. Ἀλλὰ καὶ ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος σύνοδος εἰς τὰς Ἀθήνας τοῦ 25οῦ Συμβουλίου τῶν Διοικητῶν τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ—πρώτη τοιαύτη σύνοδος εἰς τὴν Χερσόνησον τοῦ Αἰμου καὶ τὴν Ἑγγύς Ἀνατολήν—ὑπῆρξεν ἀπότισις φόρου πρὸς τὴν Αἰωνίαν Ἑλλάδα, τὴν γενέτειραν τῆς ἰδέας τῆς ἀλληλεγγύης, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν νεωτέραν καὶ σύγχρονον Ἑλλάδα ἡ ὁποία ἐνεοτερνίσθη τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ἐλάχιστα μόλις ἑτὶ ἀφότου ἰδρύθη. Ἀληθινά, ἡ Ἑλλὰς ἤμπορε νὰ παρουσιάσῃ ἤδη περὶ τὸ 1866, κατὰ τὴν ἀρχο-

μένην τότε μεγάλην ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης, συλλόγους κυρίων καὶ κυριῶν, πού συλλέγουν ἐράνους εἰς χρήματα καὶ εἶδη χάριν τῶν μαχομένων καὶ τῶν προσφύγων. Καὶ οἱ σύλλογοι αὗτοι—φιλικαὶ κατ' ἀρχὰς συντροφικαὶ ὁργανώσεις—λαμβάνουν δημοσιώτερον χαρακτήρα μέσα εἰς τὰ διαρκῆ καὶ ἀτελεύτητα βάσανα τοῦ μαρτυρικοῦ μας ἔθνους καὶ σιγὰ-σιγὰ γεννᾶται ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς, τοῦ ὁποῦ τὰς πρώτας ἐκδηλώσεις θὰ συναντήσωμεν μετὰ τὸ 1870, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὰς ἐθνικὰς περιπετείας μας τῶν ἐτῶν 1884-6, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ 1897, τὸ 1912-3 καὶ εἰς τοὺς ἔπειτα φοβεροὺς ἀγῶνας τοῦ ἔθνους μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Καὶ συνεχῶς ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς θὰ ἐπεκτείνῃ τὴν εὐεργετικὴν του δράσιν πρὸς ὅλας τὰς ἀκτῖνας τῆς πασχούσης ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ὅλη ἡ περιοχὴ τῆς ἀνθρωπιστικῆς δράσεως, ὅλα σχεδὸν τὰ κοινωφελῆ ἰδρύματα θὰ τὸν ἴδουν βοηθὸν καὶ χειραγωγόν, ὅχι δὲ ὀλιγὼν ἐξ αὐτῶν θὰ εἶναι ὁ κτίστης. Καὶ μόνον τὸ φερώνυμον νοσοκομεῖον καὶ μόνῃ ἡ ἐπίσης φερώνυμος σχολὴ νοσοκόμων—ἃς ἀφήσωμεν τὰ ἄλλα παμπληθῆ ἔργα—θὰ ἤμποροῦσαν νὰ δείξουν τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἡ ἐναρμόνισις πίστεως, ἀγάπης, εὐθύτητος καὶ εὐμεθόδου φιλοπονίας ὑπὸ τὰς πτέρυγας ἡγεσίας, πού ἀγαπᾷ καὶ γνωρίζει τί θέλει. Τιμὴ εἰς τὴν λαμπρὰν αὐτὴν συνεχῆ ἡγεσίαν!

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

.....

Ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς εἶναι ἡ προσωποποίησις τοῦ πνεύματος τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τὴν βοήθειαν τοῦ πλησίον. Τὸ αἶσθημα αὐτὸ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε μεταξύ μας ὥστε νὰ βοηθῇ τὴν ἀνθρωπότητα νὰ προοδεύσῃ πρὸς σκοποὺς εἰρηνικοῦς.

Ἡ καρδιά πρέπει νὰ διαπαιδαγωγηθῇ νὰ εἶναι τρυφερή, εὐαίσθητη καὶ πιστή.

Μία καλὴ πράξις εἶναι ἕνα φῶς στὸ σκοτάδι. W. Shakespeare

Δὲν ἄρκει νὰ μὴ κάνωμε κανένα κακό, πρέπει νὰ προσπαθοῦμε νὰ κάνωμε καὶ ὅσο μποροῦμε περισσότερο καλὸ.

Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἐβοηθοῦσαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, δὲν θὰ ὑπῆρχαν τυχεροὶ καὶ ἄτυχοι. Μένανδρος

JACKSON DODDS

Μετὰ λύπης ἀναγγέλλομεν τὸν θάνατον ἑνὸς μεγάλου φιλέλληρος καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Προέδρου τοῦ Κ. Συμβουλίου τοῦ Καναδικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ Jackson Dodds, ἐπισυμβάντα εἰς Μοντρεάλ τοῦ Καναδᾶ τὴν 7ην Ἀπριλίου 1961.

Ὁ Jackson Dodds ἐγεννήθη ἐν Λονδίῳ τὴν 16.2.1881, ὅπου καὶ ἤρχισε τὴν σταδιοδρομίαν του ὡς Τραπεζίτικός.

Χάρis εἰς τὰ ἐξαίρετα προσόντα καὶ τὴν ἐργατικότητά του διωρίσθη τὸ 1922 Διευθυντὴς τῶν ἐν Winnibeg Δυτικ. Παραρτημάτων τῆς Τραπεζῆς τοῦ Μοντρεάλ καὶ τὸ 1930 Γεν. Διευθυντὴς τῶν ἐν Μοντρεάλ Κεντρικῶν Γραφείων τῆς Τραπεζῆς.

Τὸ 1914 ὑπηρετήσας εἰς τὸν Βρετανικὸν Στρατὸν, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ Πολέμου, ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου καὶ ἐτιμήθη μετὰ τὸ παράσημον τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Εἰς τὸν οικονομικὸν τομέα ἔσχε ἀξιοθαύμαστον σταδιοδρομίαν, ἐνῷ συνάμα ὁ J. Dodds ἀνέπτυξε ἐξαίρετον καὶ πολυσχιδῆ κοινωνικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν δράσιν.

Ὡς Πρόεδρος τοῦ Καναδικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ἐπετέλεσε σπουδαιότατον ἔργον κατὰ τὸν Β'. Παγκόσμιον Πόλεμον, ὅποτε καὶ ὡς Πρόεδρος τοῦ Ταμεῖου Ἑλληνικῆς Πολεμικῆς Περιθάλψεως, συνέλεξε ὑπὲρ τὰ 90 ἑκατομύρια δολάρια, δι' ὧν ἡγοράσθησαν ἱατρικὰ ἐφόδια, ἱματισμός, σίτος καὶ λοιπὰ εἶδη ἐπείγουσας ἀνάγκης, διὰ τὸν σκληρῶς δοκιμαζόμενον κατὰ τὴν κατοικίην

περίοδον Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ μετ' αὐτήν.

Εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου «Ἐνα δάκρυ γιὰ τὴν Ἑλλάδα» τῆς Fl. Macdonald, δίδεται ἀνάγλυφος ἡ εἰκὼν τῆς προσωπικότητος τοῦ Jackson Dodds, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς πρωτοβουλίας του, τοῦ κύρους του καὶ τῶν ἀόκνων προσπαθειῶν του συνέβαλε, μετ' ἄλλων ἐπιλέκτων συνεργατῶν του, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν διεργηθέντων ἐράνων καὶ τὴν σημαντικὴν

Jackson Dodds
1881 - 1961

ἀνακούφισιν τοῦ λιμώττοντος ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ διατηρῇ ἔσσει εὐγνώμονα ἀνάμνησιν τοῦ ἐκλιπόντος φιλέλληρος.

Ἡ ἀκόλουθος δήλωσις μιᾶς τυφλῆς

τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Πότης Τσιμπιδάρος, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τῆς θελοντικῆς αἰμοδοσίας, ἐξήρῃ τὴν συγκινητικὴν προθυμίαν τῶν σπουδαστῶν, ἡ ὁποία μαρτυρεῖ τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων των καὶ ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἐγγύησιν τῆς καρποφόρου σταδιοδρομίας των ὡς ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν.

ΣΤΑΘΜΟΣ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ Ε.Ε.Σ.

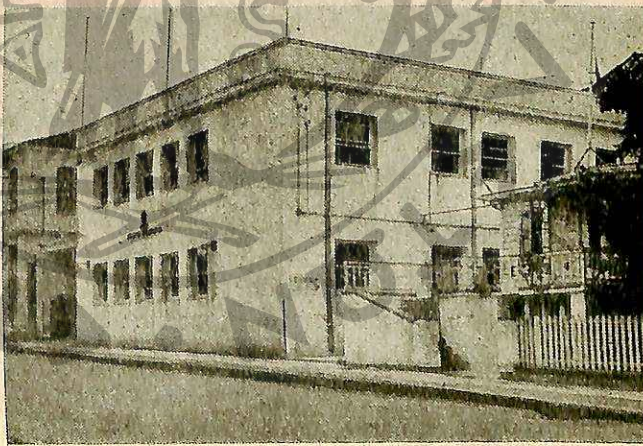
Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ παρέσχε τὴν πρώτην βοήθειαν καὶ ἐξυπηρέτησε κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον 6.911 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, ἐξ ὧν 3.461 τραυματίαι καὶ 1.036 ἐξηκριβωμένοι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων Ι.Κ.Α.

ΣΗΜ. Εἰς ὅλην τὴν χώραν λειτουργοῦν 5 σταθμοὶ πρώτων βοηθειῶν Ε.Ε.Σ. καὶ κατὰ τὸ θέρος πολλοὶ παράκτιοι. Οἱ Σταθμοὶ Πρώτων Βοηθειῶν Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης καὶ Πατρῶν ἐκπαιδεύουν τοὺς ἐθελοντάς Σαμαρείτας.

Τὸ μέγαρον τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν Ε.Ε.Σ. Ἀθηνῶν

Τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Νίκης κτίριον τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν Ε.Ε.Σ. Θεσ/κης

Τὸ κτίριον τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν Ε.Ε.Σ. Πατρῶν

Η ΠΡΟΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Α. ΒΑΣΙΩΤΗ, 'Ιατροῦ

Δὲν εἶναι ὀλίγοι αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀπὸ παράλειψιν ἐγκαίρου κλήσεως ἱατροῦ ἢ ἀπὸ κακὴν ἐσφαλμένην χρῆσιν φαρμάκων, ἐνέσεων κλπ. διέτρεξε κίνδυνον ἢ ζωὴ ἀνθρώπων.

Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρονται ὅτι εἰς τοὺς σταθμοὺς πρώτων βοηθειῶν Ἀθηνῶν Θεσσαλονίκης καὶ Πατρῶν προσέφυγον διὰ παροχὴν βοηθείας 2891 περιπτώσεις ἠλεκτροπληξίας καὶ δηλητηριάσεων.

Ἡ μὴ ἔγκαιρος κλήσις τοῦ ἱατροῦ ἡμπορεῖ νὰ ἀποβῇ μοιραία καὶ ἀντιθέτως ἡ ἔγκαιρος κλήσις του νὰ ἀποβῇ σωτηρία κυρίως εἰς περιπτώσεις δηλητηριάσεων ἀπὸ ἡλλοιωμένας τροφὰς ἢ δηλητηριώδη χόρτα ἢ καρπούς (μυκήτες, πικραμύδαλα, τὰ ὁποῖα περιέχουν ὑδροκυάνιον, κουκιά, ποὺ προκαλοῦν διάλυσιν τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων) ἀπὸ γεωργικά φάρμακα ἢ ἐντομοκτόνα, ἀπὸ δηλητηριώδη δῆγματα ὀφειν, σκορπιῶν ἀπὸ μονοξειδίου τοῦ ἀνθρακός, (μαγ-γάλια-θεμάστραι), ἀπὸ δεριόφως ἢ ἀπὸ ὑγραέριον, ἀπὸ φάρμακα, λαμβανόμενα ἐκ λάθους ἢ πρὸς αὐτοκτονίαν (κινίνη, ἰώδιον, ὑπνωτικά, βενζίνη, πετρέλαιον, ἀρσενικόν, ὀξεία ἀλκάλια, ὑδράργυρος κλπ.).

Αἱ δηλητηριάσεις ἀπὸ φάρμακα ἢ ἄλλα τοξικά προϊόντα, τὰ ὁποῖα λαμβάνονται ἐκ λάθους ἔχουν θύματα κατὰ τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τὰ παιδιά καὶ τὰ νήπια.

Μὴν ἀφίνετε κανένα φάρμακο καὶ τὸ πλέον ἀκίνδυνον ἐκτεθειμένον εἰς τὸ τραπέζι ἢ ἀνασφάλιστον μέσα εἰς τὸ συρτάρι. Τὰ κομψὰ καὶ χρωματιστὰ κουτάκια καὶ μπουκαλάκια τῶν φαρμάκων καὶ τῶν καλλυντικῶν εἶναι προκλητικὰ γιὰ τὰ μικρὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα θέλουν νὰ δοκιμάζουν τὸ περιεχόμενό τ' αὐτοῦ. Τὰ κουφέτα τῶν φαρμάκων, ὅπου τῆς κινίνης, ἀσπιρίνης, σουλφαμίδας καὶ ἄλλων, ὁμοιάζουν διὰ τὰ νήπια μὲ καραμέλλες καὶ χωρὶς δισταγμὸν καταπίνονται ἀπὸ αὐτά.

Τὰ παιδιά δέχονται ἰδιαίτερη προτίμησιν νὰ παίξουν μὲ τὰ... ξυλαράκια. Μὴν ἀφίνετε ἐπομένως ὅπουδήποτε τὰ σπέρτα σας. Καὶ ἐὰν δὲν καοῦν μὲ τὴν ἀνάφλεξιν των, κινδυνεύουν ἀπὸ δηλητηρίασιν μὲ τὸ μᾶσθημα τῆς «σπιρτάδας» των.

Τὸ παιδί ἐπίσης ἔλκεται ἀπὸ τὰ... μυστηριώδη διὰ τὴν ἀντίληψιν του μηχανήματα καὶ ἀπὸ τὰ... χρυσάκου-

μπιά. Προσοχὴ λοιπὸν εἰς τὸ φωταέριον, τὸ ὑγραέριον καὶ τὶς ἡλεκτρικὲς πρίζες. Τὰ μικρὰ παιδιά ἀνοίγουν τὰ... χρυσὰ κουμπιά, χωρὶς νὰ ξέρουν ὅτι ἔτσι ἀνοίγουν καὶ τὴν πόρτα τοῦ θανάτου ἢ χώνουν μέσα εἰς τὴν μυστηριώδη τρυπίδα τῆς ἡλεκτρικῆς πρίζας ἕνα συρματάκι χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὸν κίνδυνον, ποὺ ἐνεδρεύει μέσα εἰς αὐτὴν καὶ ὁ ὁποῖος ἀπειλεῖ καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν των.

Τὸ παιδί δὲν κάνει διακρίσεις στὶς τροφὰς καὶ μάλιστα, ὅταν πεινᾷ. Μὴν ἀφίνετε λοιπὸν ἐκτεθειμένα εἰς τὸν νεροχύτην καὶ εἰς τὰ διάφορα ράφια ἀποσυντεθειμένα φαγητὰ καὶ τρόφιμα ἐν γένει. Καὶ πρὸ παντὸς ἐξασφαλίσате τὸ δοχεῖον τῶν ἀπορριμμάτων, διότι τὸ παιδί ἀνασκαλεύει τὰ πάντα καὶ εἰς τὸ δοχεῖο ὑπάρχουν ἐνδεχομένως πρᾶγματα, ποὺ θὰ τοῦ προσενηθίσουν κακὸ (ἕνα σάπιο φρούτο, μιά πεταμένη καραμέλα, ἕνα χρωματιστὸ τενεκεδάκι γλυκοῦ κλπ.).

Οἱ διαφορὲς σκόνες καθαρισμοῦ, ποὺ τόσον πολὺ ὁμοιάζουν μὲ τὴν ζάχαρι, ὅπως εἶναι π.χ. τὸ φλίτ τὸ D.D.T., τὸ πετρέλαιον, ἢ βενζίνη, τὸ ἀσετόν καὶ οἱ βαφὲς τοῦ μανικιούρ, τὰ καλλυντικά, τὸ ἰώδιον, τὸ ἀκουαφόρτε, τὸ οἶνόντυμα, οἱ κολώνιες,

τὸ ποντικοφάρμακο, οἱ σουλφαμίδες, τὸ ξύδι, τὸ μπράσσο, τὰ κέρματα, οἱ βόλοι, τὰ κλειδιά καὶ γενικῶς τὰ πλέον ἐτερόκλητα εἶδη, ποὺ μπορεῖ νὰ συλλάβῃ ἡ φαντασία τοῦ ἀνθρώπου, ἀποτελοῦν τὸν συνήθη στόχον τῶν μικρῶν παιδιῶν καὶ πρέπει νὰ φυλάσσονται καλῶς καὶ νὰ βρίσκονται σὲ θέσεις, ποὺ νὰ μὴ τὰ φθάνουν καὶ νὰ μὴ τὰ βλέπουν τὰ παιδιά.

Βοηθήστε τὴν προσπάθειαν τοῦ Ε.Ε.Σ. νὰ ἐξασφαλίσῃ δωρεὰν αἷμα δι' ὅλους τοὺς πάσχοντας.
— Τὸ Αἷμά σας θὰ σώσῃ μίαν ζωὴν.

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΔΗΜ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθητὴς δημ. Σχολ. Παραπυργίου

Ὁ Ἐρυθροσταυρίτης **Δημήτριος Ἀντωνόπουλος**, μαθητὴς τῆς 5ης τάξεως τοῦ Δημ. Σχολείου Παραπυργίου Μεσσηνίας, ἔσωσε ἀπὸ βέβαιον πνιγμὸν ἐντὸς λίμνης βάθους 1,75μ. τὸν μικρὸν μαθητὴν τῆς Α'. τάξεως, Ἡλίου Ἀθανασόπουλον.

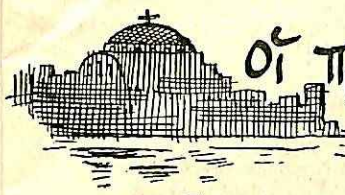
Ἡ ἀξία παντὸς ἐπαίνου αὐτῇ

πρᾶξις ἀποδεικνύει πνεῦμα αὐτοθυσίας καὶ συνειδητοποίησιν τῶν ὑψηλῶν Ἐρυθροσταυρικῶν ἰδεωδῶν.

Συγχαίρομεν καὶ ἐπαινοῦμεν δημοσίᾳ τὸν νεαρὸν Ἐρυθροσταυρίτην διὰ τὴν ὥραιαν του πρᾶξιν, τὴν ὁποῖαν προβάλλομεν ὡς ἕνα ἀξιολόγητον παράδειγμα δι' ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα.

Ὁ Ἐρυθροσταυρίτης μαθητὴς **Γουντζουλιᾶς Σπύρος**, τοῦ Γυμν. Παραρτήματος Ἀργαλαστῆς καὶ ὁ Ἐρυθροσταυρίτης μαθητὴς **Ἀπόστολος Συρίγος** τοῦ 5ου Δημ. Σχολείου Κορυδαλλοῦ Πειραιῶς παρέδωσαν, εὐρεθέντα ὑπ' αὐτῶν, πορτοφολία, ὁ μὲν πρῶτος μὲ δραχ. 1.050 εἰς τὸν Σταθμὸν Χωροφυλακῆς, ὁ δὲ δεῦτερος μὲ δραχ. 132.50 εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Τμήμα.

Ἀπὸ τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν

Οἱ πρῶτοι ἀπὸ θαλάσσης ἔχθροί εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Ἡ τελευταία βάρδια, ἕνα βαθὺ πρωινὸ ἀκόμη ἐδῶ καὶ χίλια ἑκατὸν περίπου χρόνια, ἔσῃμανε ἀπὸ τὰ παρατηρητήρια τῶν ὑψηλῶν πύργων τοῦ θαλάσσιου τείχους τῆς Κωνσταντινουπόλεως συναγεμῶν. Ὁ Βόσπορος εἶχε πῆξει ἀπὸ μικρὰ πλοῦμένα. Τὸ σχῆμα των καθὼς καὶ οἱ ἀνθρώποι, ποὺ ἦσαν μέσα ἦσαν ἀγνωστα. Δὲν ἀργησαν ὁμως νὰ φανερωθοῦν αἱ διαθέσεις των, ποὺ ἦσαν κάθε ἄλλο παρὰ φιλικαί. Ἐκεῖνοι ἦσαν ἀνθρώποι τοῦ Βορρᾶ, τοὺς ὁποῖους ἡ μεγάλη φήμη τοῦ πλοῦτου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὠδήγησαν ἕως ἐκεῖ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ γυρίσουν ὀπίσω φορτωμένοι λάφυρα καὶ αἰχμαλώτους. Οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας διὰ πρώτην φορὰν ἀκούουν τὸ ὄνομα των καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἀντικρύζουν κίνδυνον ἀπὸ παρόμοια πλοῦμένα. Ὡνομάζονται Ρῶσσοι καὶ τὰ πλοῦμένα ἦσαν μονόξυλα, δηλ. βαθουλόμενοι μὲ τὸ σκεπᾶνι κορμοὶ δένδρων.

Ἡ χώρα τῶν Ρῶσσων ἐκείνων δὲν εἶναι αὐτὴ, τὴν ὁποῖαν σήμερον βλέπομεν εἰς τὸν χάρτην ὡς Ρωσίαν. Ἐκεῖνη κατελάμβανε μόνον ἕνα μέρος τῆς σημερινῆς καὶ ἀκριβῶς ἐκεῖνο, ποὺ εἶναι κοντὰ εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὸν Εὐξείνιον Πόντον. Διὰ νὰ φθάσουν οἱ ἀνθρώποι τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἀπὸ τὴν μίαν θάλασσαν ἕως τὴν ἄλλην μίαν ὁδὸς ὑπῆρχεν· αὐτὴ ἦτο τὸ ρεῦμα

τῶν δύο ποταμῶν Δνειπέρου καὶ Δούνα.

Ἡ χώρα τῶν Ρῶσσων ἦτο γεμάτη λίμνας, ποταμούς καὶ ἀπέραντα δάση. Οἱ ξανθοὶ καὶ ὑψηλόσωμοι πολεμισταί, ποὺ τὴν πρωΐαν ἐκείνην ἐνεφανίσθησαν ἔμπρὸς ἀπὸ τὰ τείχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἦσαν συγγενεῖς πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς σημερινῆς Σουηδίας. Οἱ Ρῶσσοι ἐξοῦσαν εἰς τόπους ἀγρονομίους μὲ ξύλινα τείχη. Ἐπειδὴ αἱ μετακινήσεις τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τὰς χώρας ἐκείνας τοῦ Βορρᾶ, τὰς γεμάτας λίμνας καὶ ποταμούς, ἐγένοντο κυρίως μὲ πλωτὰ μέσα, οἱ Ρῶσσοι κάθε φορὰν ποὺ ἀπεφάσιζαν νὰ ἐκστρατεύσουν ἔδιδαν διαταγὰς εἰς τοὺς δούλους των Σλάβους, οἱ ὁποῖοι κατῴκουν μέσα εἰς τὰ δάση, ἀπὸ τὸν χειμῶνα νὰ κόψουν κορμούς χονδρῶν δένδρων. Ὅταν ἔλυναν οἱ παγοί, ἐρριπτον τοὺς κορμούς εἰς τὰς λίμνας, ἀπὸ ὅπου ἐπήγαζον διάφοροι παραπτόταμοι τοῦ Δνειπέρου, διὰ νὰ φθάσουν εἰς ὠρισμένα σημεῖα τοῦ ποταμοῦ, ὅπου οἱ Ρῶσσοι πολεμισταὶ τοὺς ἐπερίμεναν. Ἐκεῖ μὲ σκεπᾶνία καὶ τσεκούρια τὰ ἐκοίλιναν διὰ νὰ τὰ μετατρέψουν εἰς πλοῖα, ἢ μᾶλλον εἰς μονόξυλα. Ἐτοποθετοῦν σκαρμούς καὶ ἱστούς καὶ ὅ,τι ἄλλο θὰ τοὺς ἐχρησίμευε διὰ τὸ ταξίδι των.

Παρόμοια προετοιμασίαι ἔλαβον χώραν καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ποὺ ἀπεφάσισαν νὰ ἀναζητήσουν τὴν θρυλικὴν πόλιν τῶν Βυζαντινῶν. Ὅταν ἐφθασεν ὁ Ἰούλιος, ὅλα ἦσαν ἑτοιμα διὰ τὴν μεγάλην καὶ ἐπικίνδυνον ἐπιχείρησιν. Ὁ Δνειπέρος, τοῦ ὁποῖου τὸ ρεῦμα διὰ ἀκολουθοῦσαν, δὲν ἦτο παντοῦ ὁμαλὸς, εἶχε καὶ καταρράκτας, οὔτε ἔρρεεν ἀνάμεσα ἀπὸ χώραν φιλικήν. Εἰς τὰ σημεῖα, ὅπου ἦσαν οἱ καταρράκται, θὰ ἐκινδύνευον νὰ πνιγοῦν, ἀλλὰ, καὶ ἂν ἐβγαίναν ἀπὸ τὰ μονόξυλα των, ὁ κίνδυνος δὲν ἦτο μικρότερος ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς χώρας. Οἱ Ρῶσσοι ὁμως εὗρον τὸν τρόπον νὰ παρακάμψουν τοὺς κινδύνους.

Δύο-τρὲς ἡμέρας ὕστερα ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν μονόξυλων εἰς τὸ ἀπὸ πρὶν ὠρισμένον σημεῖον τοῦ Δνειπέρου ἤρχισεν ἡ ἐκκίνησις. Ἐρρίψαν τὰ μονόξυλα εἰς τὸν ποταμὸν καὶ τὰ ἀφῆκαν νὰ προχωροῦν, ἀλλοῦ μὲ τὰ κουπιά καὶ ἀλλοῦ μὲ τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ. Ὅμως ὁ ροῦς τοῦ Δνειπέρου δὲν εἶναι παντοῦ ὁμαλὸς, διακόπτεται ὅπως εἴπαμεν, ποὺ καὶ ποῦ ἀπὸ καταρράκτας. Ἀρκετοὶ ἀπὸ αὐτοὺς εἶχαν καὶ ὀνόματα περιέργα, ποὺ φανερώσουν κατὰ ἀπὸ τοὺς κινδύνους, ποὺ ὁ καθένας ἐμπειρέκλει, δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπεχείρουν νὰ τοὺς περάσουν μὲ μονόξυλα. Ἐστὶ ὁ πρῶτος ὀνομάζετο «μὴ κοιμᾶσαι», ὁ δεῦτερος «ἤχος φραγμοῦ», ὁ τρίτος «βράσμα νεροῦ» καὶ οἱ ἄλλοι κατὰ παρόμοιον τρόπον. Κάθε φορὰ, ποὺ ἐπλησίαζαν εἰς καταρράκτην, ἔσταματοῦσαν, ἐπλησίαζαν εἰς τὴν δὲ ἄλλην, ἐβγαίναν ἀπὸ τὰ μονόξυλα καὶ τὰ ἐτραβοῦσαν καὶ αὐτὰ εἰς τὴν

ξηρὰν. Μὲ τὸν φόβον πάντοτε τῶν ἄλλων βαρβάρων κατοίκων τῆς περιοχῆς μετέφερον τὰ μονόξυλά των εἰς τοὺς ὠμούς των ἢ τὰ ἔσυρον ἕως τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τοῦ ποταμοῦ, ὅπου καὶ πάλιν τὸ ρεῦμα ἐγένετο ὁμαλόν. Τὰ ἐρριπτον εἰς τὸν ποταμὸν, ἐπεβιβάζοντο καὶ ἐσυνέχισαν τὸ ταξίδι των. Ἐστὶ ἀνάμεσα εἰς τόσους κινδύνους ἐφθασαν τέλος εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δνειπέρου, ὅπου τὸ νησί τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἐκεῖ ἦσαν οἱ πλεόντες καὶ ἐξασφαλισμένοι ἀπὸ κάθε κίνδυνον ἀπεβίβασθησαν διὰ νὰ κάμουν τὰς θυσίας των καὶ νὰ εὐχαριστήσουν τοὺς θεοὺς των, διότι ἐφθασαν σφοῖ.

Οἱ Ρῶσσοι ἦσαν βεβαίως εἰδωλολάτραι, ἀλλ' ἂς μὴ νομισθῇ ὅτι ἐλάτρευον ἀγάλματα, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες. Ἐλάτρευον κατὰ μεγάλα δένδρα ὁμοία πρὸς τὶς γνωστὰς μας βελανιδιές. Οὔτε προσέφερον θυσίας πρόβατα ἢ βόδια ὅπως οἱ Ἕλληνες. Προσέφερον πετεινοὺς. Ἐκεῖ λοιπὸν, εἰς τὸ νησί τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου ὑπῆρχε μιά πολὺ μεγάλη βελανιδιά, κάτω ἀπὸ αὐτὴν ἔφεραν πετεινοὺς καὶ ἔστησαν ὀλόγυρά τους, καρφώνοντάς τα εἰς τὸ ἔδαφος, βέλη. Ἄλλους ἀπὸ τοὺς πετεινοὺς ἐκείνους ἔσφαζαν καὶ ἐφαγαν, ἄλλους τοὺς ἀφῆκαν ζωντανούς, σύμφωνα μὲ τὸν κλῆρον, τὸν ὁποῖον ἐρρίξαν διὰ κάθε πετεινόν.

Ἀφοῦ ἐτέλεσαν τὴν περιέργον ἐκείνην θυσίαν εἰς τὴν περιέργον θεότητά των, τὴν βελανιδιάν, δὲν ἐφυγαν ἀμέσως. Ἐμείναν τέσσαρας ἡμέρας διὰ νὰ ξεκουρασθοῦν καὶ διὰ νὰ ἐπισκευάσουν τὰ μονόξυλά των. Ἐξοκράστοι ξαναμπῆκαν εἰς τὰ πλοῦμένα των καὶ πλεόντες κατὰ μήκος τῶν δυτικῶν ἀκτῶν τοῦ Εὐξείνου ἐφθασαν ἔμπρὸς εἰς τὰ τείχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ νὰ σπειροῦν τὸν τρόπον ἀνάμεσα εἰς τοὺς κατοίκους τῆς. Οὔτε ὁμως τὴν φορὰν ἐκείνην οὔτε καμμίαν ἄλλην οἱ Ρῶσσοι ἐπέτυχον νὰ καταλάβουν τὴν πρωτεύουσιν. Ἐφυγαν ἀφοῦ ἔλαβον ἀρκετὰ δῶρα. Οὔτε ἡμποροῦσαν νὰ μείνουν πολὺ, ὁ χειμῶνας ἔπρεπε νὰ τοὺς εὕρῃ εἰς τὴν πατρίδα των. Αὐτὸ καὶ ἐγένετο. Εἶχαν ὁμως μάθει τὸν δρόμον καὶ ἔτσι ἡ Κωνσταντινούπολις τοὺς ξαναεἶδε ἀργότερα ἔμπρὸς ἀπὸ τὰ τείχη τῆς. Πάντοτε ἀκολουθοῦσαν τὸν ἴδιον δρόμον. Ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Ρῶσσων ἐναντίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐβγήκε καὶ κατὰ τὸ καλόν, ἔγιναν χριστιανοὶ καὶ μάλιστα ὁρθόδοξοι. Ἐδέχθησαν μαζὶ μὲ τὸν χριστιανισμὸν καὶ τὸν πολιτισμὸν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν καὶ ὁρθόδοξον πρωτεύουσιν τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας. Ἐστὶ, λοιπὸν, μίαν μεγάλην χώρα τῆς Εὐρώπης ἤρχισε νὰ ἐκπολιτίζεται.

Ἐρρίξαν τὰ μονόξυλα εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἐξεκίνησαν.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Θεοκτίστου Γορτυνίας εἰς τὸν σχολικὸν τῶν κήπον.
Juniors of Elem. School Theoctiston in their School garden.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Δεσφίνης Φωκίδος ἀσχοῦνται εἰς τὰς Α' βοηθείας.
Juniors of Elem. School Desfina practicing in First Aid.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γεν. 'Επιθ. Μέσης 'Εκπαίδ.

Από την εισβολή των βαρβάρων εξωτερικά και την αναρχία εσωτερικά έσωσε τη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία ο Ίλλυριός αυτοκράτωρ, Διοκλητιανός (284-305). Ένα από τα δραστικά μέτρα του ήταν το σύστημα της τετραρχίας. Σύμφωνα με αυτό διήρεσε το Ρωμαϊκό κράτος σε τέσσερα τμήματα, τα οποία κυβερνούσαν τέσσερες άρχοντες, από τους οποίους οι δυο έφεραν τον τίτλο του Αύγουστου και οι άλλοι δυο του Καίσαρος. Ο Διοκλητιανός κυβερνούσε την Ανατολή και είχε έδρα την Νικομήδεια της Βιθυνίας, ο Μαξιμιανός τη Δύση με έδρα το Μιλάνο, ο Καίσαρ Κωνσταντίνος, ο Χλωρός τη Γαλατία και ο Καίσαρ Γαλέριος τη Βαλκανική με έδρα το Σίρμιον της Σερβίας. Το 305 οι δύο Αύγουστοι, ο Διοκλητιανός και ο Μαξιμιανός παρητήθησαν και έγιναν αυτοκράτορες ο Κωνσταντίνος και ο Γαλέριος. Οι δυο αυτοί Αύγουστοι προσέλαβαν δυο άλλους Καίσαρες, τον Μαξιμίνο και τον Σεβήρο. Στο μεταξύ απέθανε ο Κωνσταντίνος ο Χλωρός και ο στρατός της Γαλατίας ανέκηρυξε αυτοκράτορα το γιού του, Κωνσταντίνο. Ο Κωνσταντίνος έγινε από χριστιανή μητέρα, την Άγία Έλένη, το 273. Είχε πάρε στρατιωτική μόρφωση, είχε λάβει μέρος σε πολλές εκστρατείες και είχε την συμπάθεια και τη λατρεία των στρατευμάτων του. Το 306 υπήρχαν έξι αυτοκράτορες, ο Κωνσταντίνος, ο Μαξέντιος, ο Μαξιμιανός, ο Μαξιμίνο, ο Σεβήρος, και ο Γαλέριος. Ο Μαξιμιανός είχε ξαναπάρε τον Αυτοκρατορικό τίτλο. Αποτέλεσμα όλων αυτών των μεταβολών ήταν ο εμφύλιος πόλεμος. Οι δυο μεγαλύτεροι αντίπαλοι στη Δύση ήταν ο Κωνσταντίνος και ο Μαξέντιος. Ο δεύτερος είχε περισσότερο στρατό και περισσότερες ελπίδες για να επικρατήσει.

Την ταραγμένη αυτήν εποχή ο χριστιανισμός είχαν εισδύσει στη Μικρά Ασία, την Αρμενία, τη Συρία, την Αίγυπτο, την Παλαιστίνη και τη Βόρειο Αφρική. Το ένα δέκατο του πληθυσμού αποτελούσαν οι χριστιανοί, παρ' όλους τους σκληρούς διωγμούς, που εξακολουθούσαν. —Εξάφρουν έκανε ο Κωνσταντίνος, ο οποίος έτρεφε συμπάθεια προς τους χριστιανούς, επειδή είχε από τη μητέρα του γνωρίσει τη διδασκαλία του Ίησου Χριστού. Η συμπάθεια αυτή του απέφεραν άνωπολόγιστο κέρδος, γιατί οι χριστιανοί είχαν αποφασίσει να πολεμήσουν με φανατισμό έναντι των Ειδωλολατρών. Ο Κωνσταντίνος με τις διγαρήθμες φάλαγγες του βαδίζει έναντι του Ισχυρού Μαξεντίου. Φθάνει στον Τίβρι ποταμό και στρατοπεδεύει παρά τη Μουλβία γέφυρα. Εκεί η άνησυχία του κορυφώνεται. Οι στρατηγοί του ήταν σκεπτικοί.

Μεσημέρι! Ξαφνικά στον ούρανό παρουσιάζεται ένα φωτεινό σημείο. Ήταν ο σταυρός του Χριστού, που έφερε την επιγραφή «έν τούτω νίκα». Τι να φανερώνει αυτό το άναπάντεχο και μυστηριώδες δράμα; Όλοι συζητούν

και όλοι άνησυχούν. Ο Κωνσταντίνος προσεύχεται θερμά και παρακαλεί το Θεό να του εξηγήσει. Η προσευχή εισακούστηκε. Τη νύχτα στον ύπνο του παρουσιάζεται ο Χριστός και του παραγγέλλει να κατασκευάσει ένα λάβαρο, όμοιο με αυτό που φανερώθηκε στον Ούρανό και με τούτο να προχωρήσει έναντι του άγεράχου και κραταιού Μαξεντίου. Την επομένη έκάλυψε τους τεχνίτες και τους διέταξε να ετοιμάσουν το λάβαρο. Οι ειδικοί συνευφώθησαν και το έτοιμασαν με τα αρχικά γράμματα του Ίησου και την επιγραφή «Έν τούτω νίκα». Οι Χριστιανοί μόλις το είδαν ένθουσιάστηκαν. Το φωτεινό αυτό σημείο της πίστεως των μίλησε πειστικά ως τα κατάβαθα τους. Ο Ίησους Χριστός νίκη, έφώναξαν. Θα νικήσουμε. Ο Κωνσταντίνος ανέ-

Ο Μέγας Κωνσταντίνος

κτησε το θάρρος του και διέταξε την επίθεση. Η σύγκρουση ήταν βίαια και όρμητική. Οι χριστιανοί στρατιώτες πολεμούσαν σαν λέοντες και επετίθεντο σαν άετοί. Ο ένας έξιζε για χίλιους. Ο ήρωισμός τους ήταν άσύγκριτος. Οι βάρβαροι δέν άνθεξαν. Λύγισαν. Σε μια στιγμή πολυτελέστατες άμαξες, καθαρόαιμα άλογα, πλήθη βαρβάρων ρίχνονται στα όρμητικά νερά του ποταμού Τίβερι. Έπάνω από τους συμπλεκόμενους και τις στοίβες των πτωμάτων και των πνιγμένων ύψωνόταν τ ο σωτήριο λάβαρο, που ήταν ένας φωτεινός σταυρός σε σχήμα κονταριού και είχε στην άκρη ένα χρυσό στεφάνι.

Το λάβαρο αυτό έγινε από τότε σημαία της Βυζαντινής αυτοκρατορίας. Μετά ένα χρόνο ο Κωνσταντίνος έδωκε το διάταγμα των Μεδιολάνων, σύμφωνα με το οποίο χριστιανοί και ειδωλολάτρες ήταν έλευθεροι να λατρεύουν τον Θεό της έκλογής των. Όταν μάλιστα νίκησε τον Λικίνιο και έγινε μονοκράτωρ, έκηρύχθη άναφανδόν ύπέρ του Χριστιανισμού. Ανήγειρε πολλές

χριστιανικές εκκλησίες και έδειξε ιδιαίτερον ένδιαφέρον για την Παλαιστίνη, όπου η άγία Μητέρα του βρήκε τον άληθινό σταυρό. Στην Ίερουσαλήμ, στον τόπο της ταφής του Χριστού, έκτισε την εκκλησία του Αγίου Τάφου, στο όρος των Ελαιών έκτισε την εκκλησία της αναλήψεως και στη Βηθλεέμ την εκκλησία της γεννήσεως. Η νέα πρωτεύουσα, η Κωνσταντινούπολις, και τα περίχωρά της έπλουτίστηκαν με πολλούς ναούς, κυριώτεροι από τους όποιους ήταν η εκκλησία των άγιων Αποστόλων, και η εκκλησία της άγίας Είρήνης. Ο Κωνσταντίνος έδωσε πολλά δικαιώματα στους χριστιανούς κληρικούς και τους απήλλαξε από τους κρατικούς φόρους. Από ένδιαφέρον για την ένότητα του Χριστιανισμού και του Κράτους συνεκάλεσε την πρώτη οικουμενική Σύνοδο, η όποια κατέδίκασε την αίρεσι του Άρείου.

Ο Κωνσταντίνος μαζί με τον χριστιανισμό ύπεστήριξε και τον Έλληνισμό με τη μεταφορά της πρωτεύουσας του κράτους στην Κωνσταντινούπολη, η όποια βρισκόταν στο κέντρο του Έλληνικού κόσμου της Ανατολής. Κατ' αυτόν τον τρόπο έδωσε έλληνικό χαρακτήρα εις το άνατολικόν τμήμα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

Ο Κωνσταντίνος υπήρξε και μεγαλοφυής πολιτικός. Στη διοίκηση και στη στρατιωτική άμυνα του Κράτους επέδειξε θαυμαστή δραστηριότητα. 500 χιλιάδες στρατό διέθετε για την άμυνα της αυτοκρατορίας. Σπουδαιότητα ένεργεια και πράξης ήταν το ότι μετέφερε τη διεθνή πρωτεύουσα στην Κωνσταντινούπολη, όπου και τον άρχαίο πολιτισμό έσωσε και αξιόλογο κέντρον έδημιούργησε για τη διάδοσι του χριστιανισμού. Η νέα αυτή πρωτεύουσα κατώρθωσε να άντισταθή νικηφόρος κατά ποικίλων έπιδρομέων επί ένδεκα αιώνας.

Ο Κωνσταντίνος πέθανε το 337 μ.Χ. Το έργο του έκτιμήθηκε και άπέκτησε μεγάλη δόξα. Η Ρωμαϊκή σύγκλητος τον έθεοποίησε, η Ίστορία τον άνωμασε Μέγαν και η Έκκλησία τον άνεκήρυξε Άγιον και Ίσαπόστολον.

Τη μνήμη του μαζί με τη μνήμη της άγίας Έλένης, της μητέρας του, εορτάζει η εκκλησία μας την 21ην Μαΐου.

ΕΣΝ. Δημ. Σχολ. Μαγούλας Λακεδαιμόνιος διένειμαν είδη Ιματισμού εις πτωχούς συμμαθητάς των.
Juniors of Elem. School Magoula offered garments to needy school-mates.

Οι μεγάλες πόλεις του κόσμου

BIENNE

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Μέχρι του 1914 η σημερινή Αυστρία, ή Ουγγαρία και μεγάλα τμήματα της Ίταλίας, της Γιουγκοσλαβίας, της Ρουμανίας και της Τσεχοσλοβακίας αποτελούσαν μια μεγάλη και ισχυρή αυτοκρατορία, την Αυστροουγγαρία. Η έκταση του κράτους αυτού έφθανε την εποχή εκείνη τις 640.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα και ο πληθυσμός του τα 28.000.000 κατοίκων.

Εξέσπασε όμως τότε ο Α' παγκόσμιος πόλεμος, κατά τον όποιον τα σύμμαχα κράτη Γερμανίας και Αυστροουγγαρίας ένικήθησαν, ή Αυστροουγγαρία διελύθη, και στη θέση της άλλοτε μεγάλης και ισχυρής αυτοκρατορίας έμεινε ένα μικρό κράτος, ή Αυστρία, με έκταση 84.000 περίπου τετραγωνικά χιλιόμετρα, πληθυσμό 7.000.000 κατοίκων, και με μια μεγάλη πρωτεύουσα: τη Βιέννη.

Η Βιέννη, πόλις άρχαία, αφού αναφέρεται στην Ίστορία από την εποχή άκόμη των Ρωμαίων, επί πολλούς αιώνες πρωτεύουσα μεγάλου κράτους, εξέλιχθηκε σε μια από τις μεγαλύτερες και ωραιότερες πό-

Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΥΓΟΛΑΜΠΙΔΑ

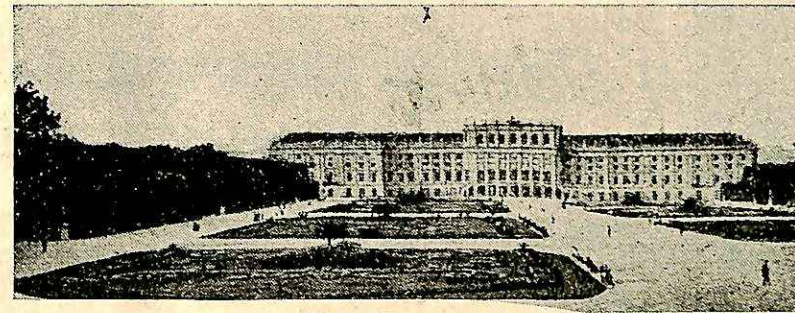
Τώρα, που ήρθε πιά το βράδυ,
φωτεινή πυγολαμπίδα,
του φωτός σου την άχτίδα
ρίχνε μες στη σκοτεινιά.

Φέγγε για το λουλουδάκι,
που στον κήπο μέσα άνοίγει
και τα φύλλα ξετυλίγει,
για νάναι έτοιμο ταχιά.

Φέγγε και για την άράχνη,
το πανάκι της, που ύφαινει,
σιωπηλή και προκομμένη
στο σκοτάδι το βαρύ.

Τέλος, μέσα στο σκοτάδι,
φέγγε και για το διαβάτη,
που σιγά άπ' το μονοπάτι
στο σπιτάκι του γυρνά.

Από την συλλογή παιδικών ποιημάτων ή «Αρμονία»

Βιέννη: Τα άνάκτορα του Σένμπρουν

λεις της Εύρώπης. Πρό του 1914 ο πληθυσμός της ξεπερνούσε τα 2.200.000 κατοίκους, μετά τον Α' παγκόσμιο πόλεμο ο πληθυσμός αυτός έλαττώθηκε και σήμερα μόλις φθάνει το 1.800.000 κατοίκους. Αντίθετα δηλαδή προς άλλες μεγάλες πόλεις του κόσμου, των όποιων ο πληθυσμός αύξηθηκε μετά τους δύο πολέμους, ο πληθυσμός της Βιέννης έλαττώθηκε.

Η πόλις είναι χτισμένη στη δεξιά όχθη του ποταμού Δουνάβεως και στην άρχή μιας μεγάλης και εύφορης πεδιάδας, αποτελεί δε σπουδαίο κέντρο σιδηροδρομικών, οδικών και ποταμοσπολικών συγκοινωνιών. Η θέση αυτή την ευνόησε ώστε να γίνη σπουδαία έμπορική και βιομηχανική πόλις και να στολισθή με αξιόλογα κτίρια και όνομαστά μνημεία.

Το παλαιότερο τμήμα της πόλεως έχει δρόμους στενούς και όχι ίσιους. Η νέα πόλις όμως έχει πλατείες δρόμους και ώραιες λεωφόρους, από τις όποιες πιο όνομαστή είναι ή λεωφόρος, που έδημιουργήθηκε μετά την κατεδάφισι των τειχών, που περιέβαλαν τη Βιέννη.

Από τα σπουδαιότερα μνημεία της Βιέννης είναι ο ναός του Αγίου Στεφάνου, ο όποιος άρχισε να χτίζεται το 1300 και ετελείωσε το 1510. Το καμπαναριό της εκκλησίας αυτής έχει ύψος 136 μέτρα.

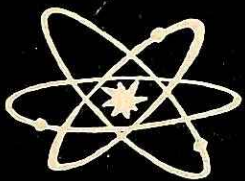
Μεγαλοπρεπή είναι επίσης τα παλαιά βασιλικά άνάκτορα, το Πανεπιστήμιο, το Δημαρχείο, ή Βουλή, τα Δικαστήρια, το Μουσείο Φυσικής Ίστορίας και τα Άνάκτορα του Σένμπρουν. Όνομαστές είναι οι ανώτατες σχολές της Βιέννης, όπως το Πανεπιστήμιο, το Πολυτεχνείο, ή Ακαδημία των Έπιστημών, ή Γεωργική Σχολή κ.λ.π. Η Έθνική Βιβλιοθήκη της είναι μια από τις σπουδαιότερες της Εύρώπης.

Η Βιέννη είναι συνδεδεμένη στενά και με την Έλληνική Ίστορία. Από

την εποχή της Τουρκοκρατίας υπήρχαν εκεί σπουδαίες έλληνικές κοινότητες, οι όποιες είχαν και δυο όρθόδοξες εκκλησίες. Στη Βιέννη έδρασαν και πολλά μέλη της Φιλικής Έταιρείας και άλλοι Έλληνες όπως ο Νέοφυτος Δούκας, ο Άνθιμος Γαζής κ.λ.π. Ο πρωτομάρτυρας της Έλληνικής έλευθερίας Ρήγας Φερραΐος στη Βιέννη έτύπωνε τα πατριωτικά τραγούδια του, τα όποια έστελνε στους σκλαβωμένους Έλληνες και άναβε στις ψυχές τους τον πόθο της Έλευθερίας. Πολλές έλληνικές έφημερίδες έτυπώνονταν επίσης στη Βιέννη και κατά την εποχή της Τουρκοκρατίας και άργότερα.

Η Βιέννη ένιδύνευσε δυο φορές να κυριευθή από τους Τούρκους. Την πρώτη φορά το 1529, όταν την έπολιορκησαν ένα μήνα περίπου, αλλά άναγκάστηκαν να λύσουν την πολιορκία και να φύγουν. Και τη δεύτερη φορά, στο 1683, όταν οι Τούρκοι την έπολιορκησαν πάλι επί δυο μήνες, αλλά έσώθηκε από το βασίλειά της Πολωνίας, ο όποιος άνάγκασε τους Τούρκους να ύποχωρήσουν.

Στη Βιέννη έζησαν επίσης πολλοί σπουδαίοι μουσικοί και οι χοροί και οι διασκεδάσεις, που έγέγοντο στα θέατρα και στα μέγαρά των άρχόντων, ήταν όνομαστά. Σήμερα όμως ή Βιέννη δέν έχει πιά τον παλιό της πλούτο. Έχει βέβαια πολλά βιομηχανικά εργοστάσια και μεγάλη έμπορική κίνηση, την όποιαν διευκολύνει πολύ ή ποταμοπλοία του Δουνάβεως, αλλά δέν είναι, όπως ήταν ή παλιά Βιέννη πρό του 1914. Τότε ήταν μια μεγάλη πόλις, πρωτεύουσα μιας μεγάλης και πλούσιας αυτοκρατορίας. Σήμερα εξακολουθεί να είναι μεγάλη πόλις άκόμη, αλλά πρωτεύουσα πιά ενός μικρού κράτους. Διατηρεί βέβαια την παλαιά της άρχοντιά, αλλά όχι και τον πλούτο και το παλαιό μεγαλείο της.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ

Τα ισότοπα και η σημασία των.—Η ραδιοβιολογία

ΕΥΑΓΓ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Με την πάροδο του χρόνου και την βελτίωση των μεθόδων λειτουργίας των ατομικών αντιδραστήρων απέκτηθησαν σημαντικά γνώσεις περί των χημικών εκείνων στοιχείων, τα όποια λέγονται ισότοπα. Πολλά ισότοπα λαμβάνονται κατά την λειτουργία ενός ατομικού αντιδραστήρος, τα όποια έχουν ποικίλας ιδιότητες. Μερικά εξ αυτών είναι ραδιενεργά, εκπέμπουν δηλαδή ακτίνας. Της ιδιότητος αυτής των ισωτόπων επιφέρεται η θεραπευτική επιστήμη. Έκτος των ακτίνων Ραίνγκεν, τας όποιες χρησιμοποιεί αυτή δια να ακτινοβολή καρκινοπαθή μέρη ενός πασχοντος οργανισμού, χρησιμοποιεί επίσης ισότοπα λαμβανόμενα κυρίως εκ των ατομικών αντιδραστήρων δια την θεραπεία καρκινοπαθών μερών και ιδίως ισότοπα του Κοβαλτίου, του Καισίου και του Στροντίου. (αυτά είναι απλά σώματα, όπως ο χαλκός, ο σίδηρος). Άλλη ιατρική χρήση των ισωτόπων είναι η χρησιμοποίησις αυτών ως δεικτών. Εάν π.χ. υπάρχει βλάβη τις του κυκλοφοριακού συστήματος του ανθρώπου, η όποια είναι αδύνατον άλλως πως να ανακαλυφθῇ, αναμιγνύεται εις το σύνθηες αλάτι, το όποιον χρησιμοποιούμεν εις τὸ φαγητόν, τὸ ισότοπον τοῦ Νατρίου 24 καὶ εντοπίζονται ὑπὸ τοῦ ειδικοῦ ἱατροῦ αἱ θέσεις ἐκείναι τοῦ ὁργανισμοῦ ὅπου υπάρχουν αἱ βλάβαι. Τὸ ισότοπον τοῦ Ἰωδίου ὑπ' ἀριθ. 131 ἐπιτρέπει τὴν ἀσφαλὴ διάγνωσιν τοῦ καρκίνου τοῦ ἐγκεφάλου. Ἡ ἔλλειψις βιταμινῶν ὠρισμένων εἶναι δυνατόν ἐπίσης νὰ διαπιστωθῇ διὰ τῆς χρήσεως ισωτόπων στοιχείων. Καὶ εἰς τὴν φυσιολογίαν τῶν φυτῶν εἶναι λίαν χρήσιμα τὰ ισότοπα. Διὰ τῶν ισωτόπων ἀνεκαλύφθη ὅτι τὸ ὄξυγονον, τὸ ὅποιον ἐλευθεροῦται ἀπὸ τὰ φυτὰ, δὲν προέρχεται ἐκ τῆς διασπάσεως τοῦ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος, καθ' ἣν τὸ φυτὸν κρατεῖ τὸν ἀνθρακα καὶ ἀποδίδει τὸ ὄξυγονον, ἀλλὰ ἐκ τῆς διασπάσεως τοῦ εἰς τὸν χυμὸν τῶν φυτῶν ὑπάρχοντος ὕδατος. Ἡ συναφὴς χημικὴ ἀντίδρασις εἶναι: διοξείδιον τοῦ ἀνθρακος + ὕδωρ + χλωροφύλλη + ἡλιακὸν φῶς = ὕδρογονάνθραξ, ὄξυγονον ἐλευθερούμενον.

Ἡ χρῆσις τῶν ισωτόπων ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἀπαιτεῖ μεγίστην προσοχήν, διότι, ἔστω καὶ ἂν ἐν μόνιον ισωτόπου εἰσδύσῃ εἰς γεννητικὸν μόνιον ὁργανισμοῦ τινος ἐπιφέρει σοβαρὰς βιολογικὰς ἐπιδράσεις. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν μόνον εἰς μεγάλην ἀνάγκην ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις ισωτόπου ἐσωτερικῶς. Ἐκεῖ δηλ. ὅπου πρόκειται νὰ ἐπέλθῃ βοήθεια διὰ τὴν διάσωσιν τῆς ζωῆς ἐνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὅποιος ὁμως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποκτήσῃ ἀπογόνους, διότι εἶναι λίαν πιθανόν, σχεδὸν βέβαιον, ὅτι οἱ ἀπόγονοι

αὐτοὶ θὰ εἶναι ἀσθενικοὶ καὶ καχεκτικοί. Καὶ εἰς πλείστους κλάδους τῆς φυσικῆς καὶ τῆς χημείας τὰ ισότοπα εἶναι πολὺ χρήσιμα. Σήμερον ὑπάρχουν εἰδικοί ἐπιστήμονες, οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ζητήματα αὐτά. Μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ισωτόπων κατορθώνονται μὲ ἀκρίβειαν ἡ χρονολόγησις ἀντικειμένων ἐκ ξύλου ἢ ὀστέων, τῶν ὁποίων ἡ ἡλικία φθάνει τὰ 30.000 ἔτη.

Νέα ἐπιστήμη συναφὴς πρὸς τὴν σπουδὴν τῶν ισωτόπων εἶναι ἡ ραδιοβιολογία. Αὕτη ἀνεπτύχθη ἰδίως κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου (1939-1945). Ἡ ἐπιστήμη αὕτη ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἔρευναν τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὅποια ἐπέρχονται, ὅταν οἰαδήποτε ἀκτὶς προσβάλλῃ τὰ κύτταρα ζώντος ὁργανισμοῦ. Τὰ μέχρι σήμερον πορίσματα τῆς ἐπιστήμης αὐτῆς εἶναι ὅτι θὰ εἶναι καλὸν ὅπως ὁ ἀνθρώπος ἀποφεύγῃ νὰ ἐκτίθεται εἰς τεχνικὰς ἀκτινοβολίας, διότι εἶναι πολὺ πιθανὸν τὰ ἐκ ταύτης βιολογικὰ ἀποτελέσματα νὰ εἶναι πολὺ ἐπιβλαβῆ. Εἰς πολλὰς χώρας ὅπου ἡ πυρηνικὴ φυσικὴ διδάσκεται ἐκτός τῶν Γυμνασίων καὶ εἰς τὰ δημοτικὰ Σχολεῖα, γίνεται σκέψις ὅπως καὶ ἡ ραδιοβιολογία ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον σπουδῆς ὑπὸ τῶν μικρῶν μαθητῶν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ γνωρίζουν οἱ μέλλοντες πολῖται τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια ἐπέρχονται, ὅταν εἰς ζῶν ὁργανισμὸς ἐκτίθεται εἰς τεχνητὴν ἀκτινοβολίαν.

Ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν ἑλλην. παράδοσιν

ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΙΡΑ
ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΔΙΑΓΟΡΟΥ

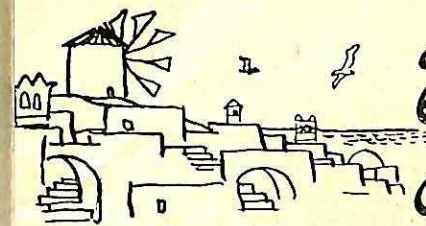
ΔΗΜ. Σ. ΜΑΣΟΥΡΗ

Ἡ περιοχὴ τῆς Ὀλυμπίας λάμπει κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Πληθὸς κόσμου ἔχει καταλάβει τὸ ἱερὸν στάδιον τῆς Ὀλυμπίας, διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τοὺς ἀγῶνας ἐκλεκτῶν ἀθλητῶν, οἱ ὅποιοι ἔχουν συγκεντρωθῇ ἐδῶ ἀπὸ μακρυνὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐορτὴ τῶν ἀγῶνων εἶναι διὰ τοὺς ἀνδρας μόνον. Ἀπαγορεύεται αὐστηρὰ, μὲ ποινὴ κατακρημνίσεως ἀπὸ τοῦ βραχῶδους ὁρους Τυπαίου, ἡ εἴσοδος γυναικῶν εἰς τὸ ἱερὸν στάδιον. Αὐταὶ περιμένουν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγῶνων

πέραν ἀπὸ τὸν Ἀλφειὸν μὲ ἀνυπομονησίαν. Μεταξὺ ὁμως ὄλων αὐτῶν τῶν γυναικῶν φαντάζει τὸ παράστημα τῆς Ῥοδίας Καλλιπατείας.

Ἡ ἀρχόντισσα τῆς Ῥόδου, ἡ κόρη τοῦ Διαγόρου Καλλιπάτειρα, ἡ ἀδελφὴ τῶν περιφήμων ἀθλητῶν τοῦ Ὀλυμπιακοῦ στίβου Δαμαγῆτου, Ἀκουσιλάου καὶ Δωριέως, θεία τοῦ Εὐκλέα καὶ μητέρα τοῦ Πεισιρρόδου ἔφυγεν ἀπὸ τὴν ὠραίαν νῆσον καὶ ἦλθεν εἰς τὸν ἱερὸν χώρον τῆς Ὀλυμπίας διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸν υἱὸν τῆς. Καὶ ἐνῶ αἱ ἄλλαι γυναῖκες ὑπακούουν εἰς τὴν διαταγὴν, μόνον αὕτη τὴν περιφρονεῖ. Ἐνδύεται ῥοῦχα γυμναστοῦ, ἐγκαταλείπει τὸν χώρον τῶν γυναικῶν, εἰσέρχεται εἰς τὸ στάδιον καὶ λαμβάνει θέσιν μεταξύ τῶν ἄλλων γυμναστῶν—ἀγνωστῇ—διὰ νὰ ἰδῇ τὸν ἀγωνιζόμενον υἱὸν τῆς εἰς τὸν εὐγενὴ ἀγῶνα καὶ νὰ παρακολουθήσῃ τὸν θρίαμβόν του. Καὶ ὅταν ὁ υἱὸς τῆς ἐνίκησε νικῆν λαμπράν καὶ τὸ στάδιον ὅλον ἐσειέτο ἀπὸ χαρὰν καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ τοῦ πλήθους ὑψώνοντο ὡς τὸν οὐρανόν, ἡ χαρὰ τῆς διὰ τὴν νικῆν του τὴν ἐπρόδωσε. Τὸ φράγμα, τὸ ὁποῖον ἐχώριζε τὰς θέσεις τῶν γυμναστῶν ἀπὸ τὰς θέσεις τοῦ ἄλλου πλήθους, δὲν τὴν ἡμπόδισε νὰ τὸ πηδήσῃ. Ὁρμησε πρὸς τὸν στίβον καὶ ἀγκάλιασε τὸν υἱὸν τῆς, τὴν στιγμὴν ποὺ ἐκείνος ἐστέφετο νικητῆς μὲ τὸ χλωρὸ στεφάνι τῆς ἀγριελείας. Ὁ χιτὼν ὁμως, ὁ ὁποῖος ἐκάλυπτε τὸ σῶμά τῆς μὲ τὴν βιασύνῃ τῆς ἐλύθη καὶ ἡ γυμνότης τὴν ἐπρόδωσε. Τὸ γεγονὸς ἐπροξένησεν αἰσθησιν εἰς τοὺς Ἑλλανοδίκας. Ἐπρεπε σύμφωνα μὲ τὴν διαταγὴν νὰ καταδικασθῇ ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐτόλμησε νὰ τὴν παραβιάσῃ. Τὸ Τυπαῖον ὄρος τὴν ἐπερίμενε. Ἐμενε μόνον μία ἰδιότης, τὴν ὁποῖαν ἡ Καλλιπάτειρα εἶχεν ὡς συγγενῆς τῶσαν Ὀλυμπιονικῶν. Ἡ ἰδιότης αὕτῃ δὲν θὰ περάσῃ ἀπαράτρητη.

Οἱ Ἑλλανοδίκαί θὰ στρέψουν τὰ βλέμματά των πρὸς τοὺς ἀνδριάντας τοῦ πατρός τῆς καὶ τῶν τριῶν ἀδελφῶν τῆς, οἱ ὅποιοι στολίζουν τὸ ἱερὸν ἄλσος τῆς Ὀλυμπίας. Θὰ στρέψουν τὰ βλέμματά των πρὸς τὸν Πεισιρρόδον, ὁ ὁποῖος πρὸ ὀλίγου ἐνίκησε καὶ τὴν νικῆν του ἀντηχεῖ τὸ Κρόνιον ἀπὸ τὴν στοᾶν τῆς Ἥχους ἐπτά φορές τώρα! Ὅχι, ἡ Καλλιπάτειρα, ἡ ἀρχόντισσα τῆς Ῥόδου θὰ σωθῇ, θὰ ἀφεθῇ ἀτιμώρητος χάρις εἰς τὴν ἐνδοξον γενεάν τῆς.

ἓνα ταξίδι στὴ λευκὴ Μύκονο

Ἡ γνήσια εὐγένεια καὶ ὁμορφιὰ
τῆς Ἑλληνικῆς νησιώτικης ψυχῆς

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Καθὼς τὸ πλοῖο ἔμπαινε τὸ μεσημέρι στὸν μεγάλο κόλπο τῆς Μυκόνου, καὶ ἐπρόβαλλε μπροστὰ μας ἡ ἄσπρη ὀπτασία τῆς μικρῆς γραφικῆς πολίχνης, ποὺ ἀκουμπᾷ ἀνάλαφρα στὰ βαθυγάλαζα Αἰγαίοπελαγίτικα νερά, ἡ πρώτη ἐντύπωσις, ποὺ κυριαρχοῦσε πάνω ἀπ' ὅλες, ἦταν ὅτι ἀντικρῦζαμε μιὰν ὁμορφὴ καὶ γνήσια χωριστοπούλα—μιὰ γερὴ καὶ κομπὴ νησιωτοπούλα—ποὺ ντυμένη στὰ γιορτινὰ τῆς, βουτούσε τὰ πόδια τῆς στὴ θάλασσα καὶ καθρεφτιζόταν μὲ χάρι καὶ αὐτοπεποίθησι στὸν λαμπρὸ τῆς καθρέφτη.

Καὶ ἡ ἐντύπωσις αὕτῃ ὄχι μόνον δὲν ἄλλαξε κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκεῖ παραμονῆς μας, ἀλλὰ ἀπεναντίας ἐνισχυθῆκε καὶ ἐστερεώθηκε. Διότι παντοῦ, σὲ ὅλες τὶς μορφὲς καὶ τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ νησιοῦ καὶ τῶν κατοίκων του, εἶναι ἐντονα διαχυμένη καὶ ἀποτυπωμένη ἡ πιὸ ἀγνή καὶ πιὸ γνήσια Ἑλληνικὴ νησιώτικη ἔκφρασις.

Τίποτε τὸ νοθευμένο, τίποτε τὸ ἐπίπλαστο καὶ τὸ ξενικὸ, ποὺ νὰ ψευτίζῃ καὶ ν' ἀλλοιώνῃ τὸν ντόπιο, τὸν καθαρὰ χωριάτικο (μὲ τὴ σημασία τῆς ἀγνότητος καὶ γνησιότητος) χαρακτήρα τοῦ νησιοῦ, δὲν θὰ βρῆτε πουθενὰ στὴ Μύκονο.

Ὅλα γενικὰ τὰ σπίτια τῆς διατηροῦν σὲ ὅλη τὴν ἀπλότητα καὶ τὴ χάρι τους, τὴν ἀληθινὴ νησιώτικη ἀρχιτεκτονικὴ, μὲ τὸ κυβιστικὸ σχῆμα, μὲ τὶς ἐξωτερικὲς σκάλες, μὲ τοὺς καγκελλωτοὺς ἐξώστες, μὲ τὶς ἴσιες καὶ ἀκεραμίδωτες στέγες, μὲ τὶς μαρμαρῶτες πόρτες, μὲ τὰ χαμηλὰ πεζούλια μπροστὰ τους, ὅπου οἱ γρηοῦλες καὶ οἱ νεαρὲς νοικοκυρὲς κατὰ τὰ δειλινιάτικα διαλείμματα τῆς δουλειᾶς τους κάθονται καὶ πλέκουν κουβεντιάζοντας.

Οἱ περισσότερες πόρτες εἶναι πάντα ἀνοικτές, γιὰ ν' ἀφήνουν φανερὴ τὴ θέα τῆς πρώτης κάμαρας, ποὺ εἶναι ἡ σάλα τοῦ σπιτιοῦ, μὲ τὴν μεγάλη καμάρα στὴ μέση, μὲ τὸ ξύλινο ταβάνι καὶ μὲ τὰ καθιερωμένα παλιοῦ ρυθμοῦ ἐπιπλά καὶ καθρέφτες.

Πολλὲς ἀπὸ τὶς πόρτες αὐτὲς—πάντα βέβαια ξύλινες—εἶναι σκαλισμένες μὲ ὠραιότατα διακοσμητικὰ σχέδια

καὶ ἔχουν ἰδιόρρυθμα μπρούντζινα χερούλια (ρόπτρα).

Ἰδιόρρυθμα ἐπίσης καὶ καλλιτεχνικώτατα διακοσμημένοι εἶναι οἱ κἀπνοδόχοι τῶν σπιτιῶν (οἱ «κᾶπασοι»), ποὺ εἶναι καμωμένοι ἀπὸ λευκὴ πέτρα καὶ μοιάζουν μὲ μικρὰ καμπαναριά, στολισμένα μὲ λαμπρὲς γλυπτὲς διακοσμήσεις καὶ κομπὰ παραθυράκια. Τὸ ἴδιο—καὶ πολλὲς φορές περισσότερο ἀκόμη—καλοκαμωμένοι καὶ διακοσμημένοι εἶναι καὶ οἱ περισσότερῶνες τοῦ σπιτιοῦ.

Καὶ ὅλα πεντακάθαρα καὶ λευκά, ντυμένα ὅλα μὲ μιὰν ἄσπρην ἀσπράδα, ποὺ, κάτω ἀπὸ τὸ ἐντονο φῶς τοῦ ἡλίου καὶ τὴ διαύγεια τῆς ἀτμοσφαιρας, λάμπουν καὶ ἀκτινοβολοῦν. Καὶ ὄχι μόνον τὰ ἴδια τὰ σπίτια, στὴν

ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ τους ἐμφάνισι, ἀλλὰ καὶ τὰ κατώφλια τους καὶ τὰ πεζούλια τους.

Τὸ ἴδιο ἄσπροι, πεντακάθαροι καὶ λαμπροὶ εἶναι καὶ οἱ δρόμοι τῆς μικρῆς νησιώτικης πολιτείας. Εἶναι ὅλοι σκεπασμένοι μὲ πλάκες καὶ ὅλοι στενοὶ καὶ ἐλικοειδεῖς. Σὲ πολλὰ σημεῖα, ποὺ ἡ ἀνηφορία εἶναι ἀπότομη, ὑπάρχουν σκαλάκια. Καὶ σὲ ἄλλα τὸ πέρασμα ἀνάμεσα στὰ σπίτια εἶναι τόσο στενὸ, ποὺ ἀντὶ νὰ τὰ χωρίσῃ, τὰ ἐνώνει, σὰν διάδρομο τοῦ ἴδιου σπιτιοῦ.

Σ' αὐτὰ ἐδῶ τὰ στενὰ «καλντερίμια», ποὺ τὰ ἐκλείνανε στὴν ἀνάγκη ὀλότελα μὲ πέτρινα ὀδοφράγματα, ἐπολεμοῦσαν ἄλλοτε οἱ κάτοικοι τοῦ νησιοῦ τοὺς κουρσάρους καὶ τοὺς πειρατές, ποὺ ἔκαναν συχνὰ ἐπιδρομές. Ἀλλὰ οἱ γενοῦαοι Μυκονιάτες, ὡχυρωμένοι στὰ στενά τους σοκάκια καὶ βοηθούμενοι ἀπὸ τὸ πετρώδες καὶ

ἀνώμαλο ἔδαφος τοῦ νησιοῦ, τοὺς ἀπέκρουαν πάντα καὶ τοὺς ἐδίωχναν.

Μόνον ὁ μεγάλος παραλιακὸς δρόμος, ποὺ ζώνει τὴν πρόσοψι τῆς Μυκόνου ἀπὸ τὴν μιά τῆς ἄκρῃ ὡς τὴν ἄλλη, εἶναι πλατὺς καὶ ἄνετος. Ἐκεῖ εἶναι οἱ μῶλοι γιὰ τὰ κομπὰ Μυκονιάτικα καράβια καὶ γιὰ τὶς μεγάλες βάρκες, ποὺ ἀποβιβάζουν ἢ ἐπιβιβάζουν τοὺς ἀφθονοὺς παραθεριστὲς καὶ ἐπισκέπτες τοῦ νησιοῦ. Ἐκεῖ εἶναι τὰ καφενεῖα, οἱ ταβέρνες καὶ τὰ ζαχαροπλαστεῖα μὲ τὰ ξακουστὰ ἀμυγδαλωτά. Ἐκεῖ προπάντων εἶναι τὰ μαγαζιά μὲ τὰ περίφημα Μυκονιάτικα ὑφαντά.

Τὰ ὑφαντὰ αὐτὰ συνεχίζουν μιὰ παλιὰ καὶ ἀγαπητὴ παράδοσι στὴν Μύκονο, ποὺ περνᾷ ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ. Ἀλλὰ μολονότι ἐξελίσσεται καὶ ἀναπτύσσεται μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, κρατεῖ πάντα τὰ παλαιὰ βασικὰ στοιχεῖα τῆς καὶ τὴν γνήσια τοπικὴ μορφή τῆς.

Ἀλλὰ ἡ ἰδιόρρυθμία τῆς Μυκόνου—ἐπομένως καὶ ἡ ὁμορφιά τῆς—δὲν ἔγκειται μόνον στὴν ἀπλὴ καὶ ἀνόθευτη νησιώτικη ἀρχιτεκτονικὴ καὶ ἐσωτερικὴ διακόσμηση τῶν ἄσπρων σπιτιῶν τῆς, οὔτε στὰ στενὰ καὶ ἀνώμαλα καλντερίμια τῶν δρόμων τῆς. Βρίσκεται ἀκόμα στὶς ἀμέτρητες ἄσπρες ἐκκλησίτσες τῆς καὶ στοὺς ἀφθονοὺς παλιούς μύλους τῆς.

Καθὼς βλέπει κανεὶς ν' ἀναδύονται ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ πυκνὸ συγκρότημα τῶν σπιτιῶν τὰ κομπὰ καμπαναριά μὲ τὴν μοναδικὴ καμπάνα, φαντάζεται πὼς εἶναι ἄσπρα εὐλαβικὰ χέρια, ποὺ ὑψώνονται γιὰ προσευχὴ πρὸς τὸν οὐρανόν. Καὶ ὅταν, κυττάζοντας γύρω καὶ πέρα, βλέπει ν' ἀκτινοβολοῦν μὲ τὴν ἄσπρη λευκότητά τους οἱ χαμηλοὶ τροῦλλοι τῶν πολλῶν ἐξωκκλησιῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ μοναδικὸ στολίδι τῶν δύο χαμηλῶν βουνῶν καὶ τοῦ ἀνάμεσά τους κάμπου, νομίζει πὼς εἶναι λευκοντυμένοι πιστοί, ποὺ, ἀπομονωμένοι μέσα στὸ ἀπαλὸ καὶ ἥσυχο ἐκεῖνο περιβάλλον, ἔχουν πέσει στὰ γόνατα, σὲ στάσι εὐλαβικῆς περισυλλογῆς καὶ ταπεινῆς συνήσεως.

Καὶ δὲν ἔχει ἀδικο νὰ τὸ φαντάζεται αὐτὸ ὁ ἐπισκέπτης. Διότι ξέρεي πὼς οἱ τριακόσιες ἐξήντα ἐκκλησίες τοῦ νησιοῦ, μικρὲς καὶ μεγάλες, εἶναι σχεδὸν ὅλες «τάματα» παλιῶν ναυτικῶν ἢ ἀρχόντων τοῦ τόπου. Καὶ συλλογίζεται μὲ συγκίνησι τὴν ἀγνήν εὐσέβεια τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ποὺ στὴ χαρὰ τους ἢ στὴ λύπη τους, (Συνέχεια εἰς σελ. 18)

ΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ ΤΙΜΟΝΙ

Ενδιαφέρονται έρευναι
της Πανεπιστημιακής Κλινικής της Βόννης

Δρος Γ. Δ. ΠΑΠΠΑ

Αί παθήσεις της καρδιάς πρέπει να είναι αποφασιστικός παράγων διά την ικανότητα προς όδηγησιν αυτοκινήτου; Τό έρώτημα αυτό είναι σήμερα επίκαιρον, λόγω του όλονεν αυξανόμενου αριθμού οδηγών αυτοκινήτων και έρευνάται διεξοδικώς από δύο Ιατρούς της Καρδιολογικής Κλινικής του Πανεπιστημίου της Βόννης. Καί οι δύο εις την κοινήν προσπάθειάν των κάνουν χρήσιν ενός μέσου, του οποίου ή εφαρμογή εις την Ιατρικήν έρευναν θεωρείται τελείως νέα: τών Ραδιοκυμάτων.

Ίδου έν όλίγοις τί έκθέτουν εις την Ιατρικήν Γερμανικήν Έπιθεώρησιν οι δύο Ιατροί Dr. Hoffmann και Dr. Reygers σχετικώς με τας έρεύνas των ταύτας.

Πολλοί Ιατροί από όλον τόν κόσμον παρεδέχοντο κατά τό παρελθόν ότι ώρισμένοι παθήσεις του κυκλοφοριακού συστήματος έπηρεάζουν αποφασιστικά την ικανότητα προς όδηγησιν αυτοκινήτων. Ο Διεθνής Οργανισμός Υγείας έδωσε προς δημοσίευσιν κατά καιρούς άλληλοσυγκρουόμενας απόψεις επάνω εις τό θέμα αυτό και ίδίως επί του έρωτήματος, εάν ύφίσταται κίνδυνος άπωλείας τών αισθήσεων του καρδιοπαθούς οδηγού κατά την ώραν της όδηγήσεως. Οι περισσότεροι Ιατροί έχουν ανακοινώσει περιπτώσεις, από τας οποίας αποδεικνύεται ότι τὰ τελευταία χρόνια πολλά άτομα έπεσαν ξαφνικά νεκρά επάνω εις τό βολάν του αυτοκινήτου των. Ο μέχρι τουδε όμως αριθμός τών θανατηφόρων περιπτώσεων δεν είναι επαρκής, κατά γενικήν όμολογίαν, διά την εξαγωγήν θετικών συμπερασμάτων. Καί τουτο διότι διά την εξακρίβωσιν τών αιτίων θανάτου απαιτούνται όγκώδεις συσκευαί, οι όποιοι δεν είναι δυνατόν να τοποθετηθούν μέσα σ' ένα έπιβατηγόν αυτοκίνητον. Κι αν ήτο δυνατόν πώς θα μπορούσε κανείς να προφυλάξη τὰ μηχανή-

ματα της καταγραφής τών αποτελεσμάτων τών έρευνών επί του οδηγού από την Ισχυράν δόνησιν, που ύφίσταται τό όχημα κατά την κίνησιν του.

Οι δύο Ιατροί της Βόννης έλυσαν τό πρόβλημα κατά τόν απλούστερον τρόπον. Κατορθώνουν σήμερα να μεταδίδουν τὰ αποτελέσματα τών μετρήσεων τών εμφανιζόμενων κατά την διάρκειαν της όδηγήσεως βιολογικών αντιδράσεων του οδηγού τή βοηθεία μιας άσυρμάτου συσκευής εις την Κλινικήν των. Συγκεκριμένως διά της συσκευής αυτής μεταδίδονται και καταγράφονται εις την ταινίαν ενός Μαγνητοφώνου τὰ ακόλουθα στοιχεία του οδηγού: Ηλεκτροκαρδιογράφημα, πίεσις αίματος, συχνότης σφυγμών, καθώς και ό βαθμός κορεσμού του αίματος με όξυγόνον. Κατά τόν ίδιο τρόπο μεταδίδονται εις την Κλινικήν άκόμη και πληροφορία τεχνικής φύσεως, όπως π.χ. ή ταλάντωσις της θέσεως, που κάθεται ό οδηγός κ.ά.

Όλα τὰ άνωτέρω χρήσιμα στοιχεία λόγω της χαμηλής συχνότητος, με την οποίαν μεταδίδονται, καθίστανται εύκρινη μόνον μέσω ένισχυτών, που μετατρέπουν τας χαμηλάς συχνότητας μεταδόσεως εις ύψηλότερας. Αι πρό όλίγου καιρού κατασκευασθείσαι συσκευαί πομπού και Δέκτου της εταιρείας Τελεφούνκεν, τοποθετούμεναι εις τό πειραματικόν αυτοκίνητον, εξασφαλίζουν άκτίνα, δράσεως (έμβελείας) 30 χιλιομέτρων. Αί έντός αυτής μεταδιδόμεναι πληροφορίες μπορούν να ληφθούν κατά τρόπον εύκρινέστατον.

Η περίξ της Βόννης περιοχή παρουσιάζει ηύξημένην τροχαίαν κίνησιν (ως Πρωτεύουσα Κράτους και κέντρον της βιομηχανικής περιοχής του Ρούρ) έκτός δε αυτού έχει στενούς και πλατείς δρόμους τόσοσιν μέσα εις την πόλιν όσον και εις τὰ περίξ, επί πλέον και αυτοκινητοδρόμους με πολυπλόκους διασταυρώσεις καθώς και όλας τας δυνατάς

περιπτώσεις τροχαίας κινήσεως, ως έκ τουτου παρέχει ιδεώδεις συνθήκας διά την ως άνω μελέτην.

Μέχρι της στιγμής οι δύο γερμανοί Ιατροί εξέητασαν 103 περιπτώσεις οδηγών αυτοκινήτων. Τό συμπέρασμα υπήρξεν ότι οι καρδιοπαθείς οδηγοί εμφανίζουν αλλοιώσεις τών χαρακτηριστικών μεγεθών του κυκλοφοριακού συστήματος (ηύξημένην πίεσιν, άρρυθμον καρδιογράφημα, ηύξημένον σφυγμόν κλπ.) και μάλιστα εις σημαντικώς μεγαλειτέραν έκτασιν άπ' ότι άλλοι υγιείς οδηγοί. Πάντως, ως χαρακτηριστικώς έδηλώθη ύπ' άμφοτέρων τών Ιατρών, ό αριθμός τών εξετασθεισών περιπτώσεων (103) δεν θεωρείται επαρκής διά να στηριχθή επιστημονικώς και να δοθή μία θετική απάντησις εις τὰ τεθέντα έρωτήματα.

Ένα πράγμα θεωρείται βέβαιον. Ότι αι αλλοιώσεις του κυκλοφοριακού συστήματος δεν προκαλούνται από τας ύψηλās ταχύτητας, που αναπτύσσονται από τους οδηγούς, και ότι αι άνωμαλίας αυτά θεωρούνται ως συνέπεια τών έπεισοδίων, που ζει ό οδηγός κατά την διάρκειαν της όδηγήσεως του αυτοκινήτου του. Έάν π.χ. συμβή να συναντήση κατά την διαδρομήν του πυκνήν κυκλοφορίαν όχημάτων, συχνάς και δυσκόλους στροφάς, κακήν κατάστασιν του αυτοκινητοδρόμου κ.ά. τότε, έκ της υπερεντάσεως, εις την οποίαν ούτος θα ύποβληθή προς αντιμετώπισιν τών καταστάσεων αυτών, θα προκληθούν αντιδράσεις δυσμενείς διά την όμαλήν κυκλοφορίαν του αίματος. Καί διά να καταδειχθή κατά πόσον ή υπερέντασις αυτή δεν έχει την προέλευσιν της από την ταχύτητα κινήσεως του όχήματος, άρκεί να λεχθή ότι ό κίνδυνος καρδιακής προσβολής διά τόν οδηγόν, όταν τό αυτοκίνητον τρέχει με 30-40 χλμ. την ώραν εις ένα στενόν και πολυσύχναστον δρόμον είναι ό ίδιος, ως εάν τουτο διήνυε μίαν διαδρομήν επί εύρείας και ήσύχου λεωφόρου με ταχύτητα 140-170 χιλμ. την ώραν !!!

ΔΩΣΤΕ ΛΙΓΟ ΑΙΜΑ

Η προσφορά αίματος είναι
χριστιανικόν καθήκον, αλλά
και έθνικόν χρέος

— Νά τό ρολόϊ.

Οί περιπέτειες ενός παιδιού

(Μυθιστόρημα του Έκτορος Μαλό)

[8]

Όστε είμαστε τώρα τόσο κοντά στο Παρίσι!... Τόσο κοντά στους καλούς γονείς της Νανέττας!...

Ω, τί ευτυχισμένοι που είμαστε, πόση άνακούφισιν νιώθαμε! Ναι. Σά να μην κρύνουμε πιά τόσo πολύ, σά να ξαναπαίρναμε νέα δύναμι.

Καί ξαναρχίσαμε να περπατούμε. Τό χιόνι δεν έπεφτε πιά τόσο πυκνό, αλλά τό άσπρο χαλί, που είχε στρώσει, ήταν τόσο παχύ, που προχωρούσαμε με μεγάλη δυσκολία.

Όσπου έπιτέλους έδωσε ό Θεός και φθάσαμε στις έξωτερικές συνοικίες της μεγάλης πρωτεύουσας. Κι άμέσως ρωτήσαμε που είναι ή αγορά, γιατί κοντά στην αγορά θυμόταν ή Νανέττα, πώς ήταν τό σπίτι της. Ούτε τό δρόμο, ούτε τόν αριθμό ήξερε, άφου ή δυστυχισμένη ήταν μία σταλιά παιδάκι τόν καιρό, που την έκλεψαν.

Όστερα από μισή ώρα λοιπόν φθάσαμε και στην αγορά.

—Νά, κοντά σ' εκείνη την εκκλησία ήταν, μου είπε.

Πήγαμε κι ως εκεί—ήταν ή εκκλησία του Αγίου Ευσταθίου—κοίταξε παντού, κάναμε μία βόλτα στους γύρω δρόμους, μ' αλλοίμονο, δεν άναγνώρισε πουθενά τό δρόμο της.

—Νά τό ρολόϊ. Τό βλέπεις αυτό τό μεγάλο ρολόϊ; Με ρώτησε ξαφνικά.

Και τράβηξε εύθυσ προς τὰ εκεί, κοίταξε στη διπλανή πάροδο και τότε της ήρθαν κλάμματα. Είχε άναγνώρισει τη θέση, που ήταν τό σπίτι της, αλλά τό είχαν γκρεμίσει μαζί με τὰ γύρω του σπιτάκια, κ' εκεί ήταν κτισμένο ένα πελώριο σπίτι, που είχε από κάτω και μαγαζιά.

Τί νάκανε τώρα ή καύμένη ή μικρή Νανέττα; Τό μόνο που ήξερε ήταν πώς τη μητέρα της την έλεγαν Γενεβίβη και τόν πατέρα της Άνδρέα. Καί ρωτήσαμε μερικούς γείτονες μήπως τους ήξεραν, όταν κατοικούσαν άλλοτε εκεί, αλλά κανείς δεν τούς θυμόταν.

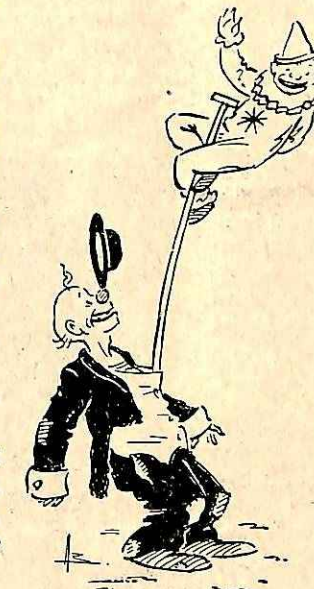
Η ώρα όμως ήταν προχωρημένη, είχε βραδιάσει πιά, και τό κρύο—που τό είχαμε ξεχάσει στο μεταξύ με τη συγκινητική αυτή περιπέτεια—γινόταν όλοένα και πιό τσουχτερό. Βρήκαμε λοιπόν ένα μικρό μαγειρείο, δώσαμε τέσσερις δεκάρες και φάγαμε από μία ζεστή σούπα με λίγο ψωμί. Έτσι, ζεσταθήκαμε προσωρινά κ' ύστερα βρήκαμε μία κατάλληλη μεριά, για να κοιμηθούμε. Ήταν κάτω από μία έξωτερική σκάλα ενός σπιτιού, καταφύγιο που μάς φάνηκε πάρα

Μας έδωσε τη διεύθυνσι...

Και ταχυδακτυλουργός.

Βοηθός του πρώτου κλόουν!

Σε λίγα χρόνια ήταν άσυναγώνιστη

μας φάνηκε πάρα

πολύ ζεστό, ύστερα από τις παγωνιές που είχαμε περάσει.

Τό πρωί, πήγαμε πρώτα—πρώτα στο Άστυνομικό Τμήμα, και ρωτήσαμε για τούς γονείς της Νανέττας. Δυστυχώς δεν ήξεραν τίποτα, αλλά μάς είπαν να περνάμε συχνά, μήπως στο μεταξύ μάθουν κάτι και μάς πληροφορήσουν.

Όστερα σκεφθήκαμε τί πρέπει να γίνει. Άπάνω μας δεν είχαμε παρά τρεις δεκάρες. Άνάγκη λοιπόν να θυμηθούμε πάλι την καλλιτεχνία. Μερικές παραστασούλες, όχι έντελώς υπαίθριες μ' αυτό τό κρύο, αλλά κάτω από τὰ ύπόστεγα και τις στοές της αγοράς, θα μπορούσαν, είπα, να μάς δώσουν μερικά φραγκάκια.

Και πραγματικά μάς έδωσαν. Άλλ' ύστερα άπ' την τέταρτη παράστασι, που δώσαμε κατά τό μεσημέρι, ό Θεός μάς έστειλε κάτι πολύ καλύτερο από τὰ φραγκάκια. Μετά τό τελευταίο νούμερο, μάς πλησίασε ένας κύριος και μάς είπε να περάσωμε τό άπόγευμα από τό «Μεγάλο Παρισινό Τσίρκο» και να ζητήσωμε τό διευθυντή. Μας έδωσε και μία κάρτα με τη διεύθυνσιν κ' έφυγε.

Κι από δώ, όπως καταλαβαίνετε, ή ζωή μας πήρε ένα έντελώς αλλιώτικο δρόμο, από κείνον που λογαριάζαμε. Από την άλλη μέρα ή Νανέττα κ' εγώ ανήκαμε στο προσωπικό του τσίρκου. Είχαμε εξασφαλίσει ώραίο ύπνο

και πρώτης τάξεως φαγητό, κ' επί ένα μήνα μάς τελειοποιούσαν στην ειδικότητά μας και μάς έδίδασκαν και πολλά άλλα νούμερα. Κ' ύστερα άρχίσαμε να παίζωμε και στις παραστάσεις—χωρίς να πάψη κ' ή διδασκαλία

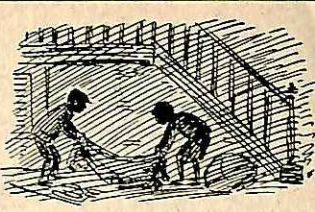
μας—και παίρναμε και μισθό, που σιγά-σιγά όλο και μάς τόν μεγάλωναν. Σ' ένα χρόνο κερδίζαμε πιά αρκετά. Η Νανέττα όχι μόνο είχε γίνει σπουδαία χορεύτρια, αλλά έκανε και νούμερα. Έγώ πάλι είχα, όπως άποδείχτηκε, δυνατό ταλέντο κωμικού κ' έγινε βοηθός του πρώτου κλόουν.

Έκανα κι αυτό. Έ, τώρα, είναι περιττό βέβαια να σάς πώ, ότι άφου πιά είχα μία τόσο καλή δουλειά, δεν άργησα να φέρω και τη μητερούλα μου στο Παρίσι, όπου ξεκουράστηκε από τις ξενοδοουλίες, που έκανε τόσα χρόνια.

Στό μεταξύ ή Άστυνομία βρήκε και τούς γονείς της Νανέττας κ' ύστερα από λίγα χρόνια την παντρεύτηκα, κ' έτσι με την εύλογία του καλού Θεού ζούμε τώρα όλοι μας ευτυχισμένοι.

(ΤΕΛΟΣ)

Διασκευή Β.

Κάτω από μία σκάλα.

Ένα νούμερο μαζί.

Ένα από τὰ καλύτερα.

← Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κουδουνίων κατά την επίσκεψιν των εις τὸ Γηροκομειὸν Δράμας.
Juniors of Elem. School Koudounia visited the House for the Aged in Drama

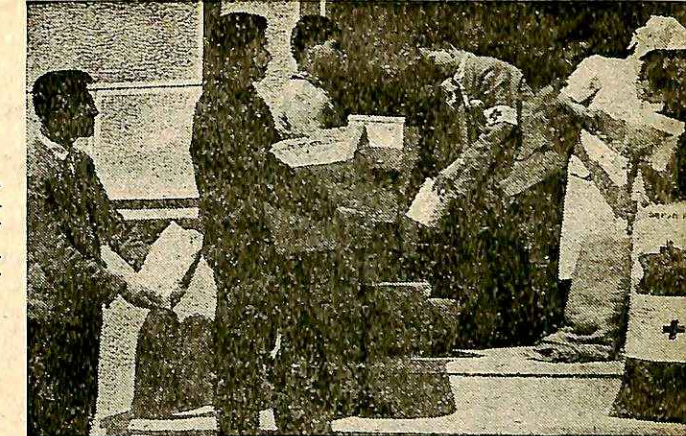

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Ἀρρένων Σπάρτης με δῶρα διὰ τὸ Νοσοκομειὸν τῆς πόλεως.
Juniors of High School for boys Sparta with gifts for the town Hospital

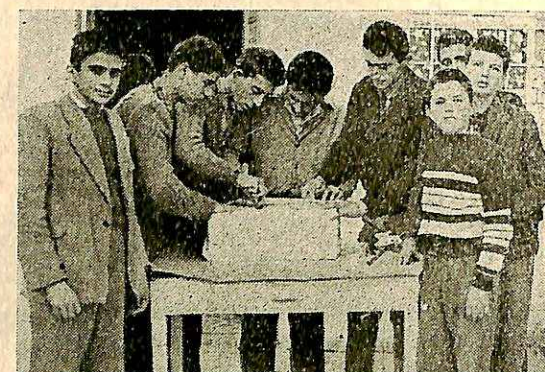
Ε.Σ.Ν. Παλλείου Παιδαγ. Ἀκαδημίας Πειραιῶς ἀσχοῦνται εἰς τὰς Α'. Βοηθείας
Juniors of Ralleion Pedagogical Academy Piraeus practicing in first Aid.

→ Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Ἱδίου. Σχολῆς α' Ἀγίου Παύλου Ἀθηνῶν ἐτοιμάζουν δέματα διὰ Σχολεῖα τῆς ὑπαίθρου.
Juniors of High School of the Private School St. Paul Athens preparing parcels for the needy.

← Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Ξυλοκάστρου με δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Νεδούσης Καλαμάτας.
Juniors of Elem. School Xylocastron with parcels for the Elem. School Nedoussa

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μαυροθαλάσσης Βισαλτίας με δέματα δι' ἀπόρους οικογενεῖας.
Juniors of Elem. School Mavrothalassa with parcels for needy families

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Θηλέων Νίκαιας με δέματα διὰ τοὺς πτωχοὺς.
Juniors of High School for girls Nikea with parcels for the needy.

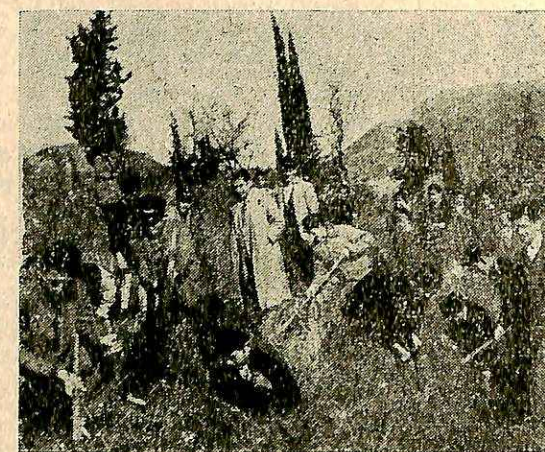

→ Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Παντωλίου Ἀγωνίου ἐπισκέφθησαν πτωχὴν συμπαθήτριαν των εἰς τὸ Νοσοκομειὸν.
Juniors of 1st Elem. School Panetolion visited a poor schoolmate in the Hospital.

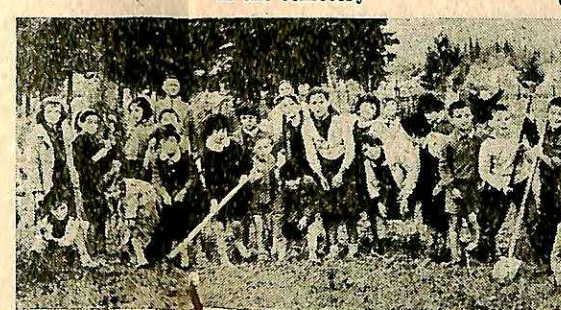

← Ε.Σ.Ν. 10ου Δημ. Σχολ. Βόλου εἰς τὸν σχολικὸν των κήπον
Juniors of 10th Elem. School Volos in their school garden

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Παρ/τος Ὑδρας ἐτοιμάζουν δέματα διὰ τοὺς πτωχοὺς.
Juniors of High School Hydra preparing parcels for the needy

Ε.Σ.Ν. 14ου Δημ. Σχολ. Δράμας φυτεύουν δένδρα εἰς τὸ Νεκροταφεῖον.
Juniors of 14th Elem. School Drama planting trees in the cemetery

← Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Λαγκαδίων ἀσχοῦνται εἰς τὰς Α'. Βοηθείας.
Juniors of High School Lagadia practicing in first Aid.

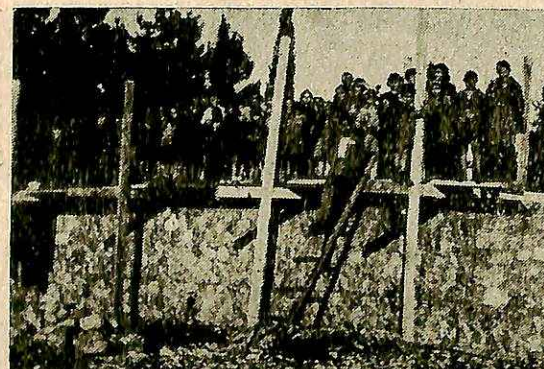

→ Ε.Σ.Ν. Γυμν. Μουζακίου Καρδίτσας με δῶρα διὰ τοὺς πτωχοὺς.
Juniors of High School Mouzaki with gifts for the poor.

→ Ε.Σ.Ν. Γυμν. Παρ/τος Δάφνης Καλαβρύτων φυτεύουν δένδρα.
Juniors of High School Dafni Kalavryta planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λαδικῶς Φθιώτιδος βοηθοῦν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elem. School Lathicon helping in the reconstruction of their School.

Ε.Σ.Ν. 6ου Δημ. Σχολ. Κομοτινῆς φυτεύουν δένδρα.
Juniors of 6th Elem. School Komotini planting trees.

Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Πρωσσότσανης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of 1st Elem. School Prossotsani planting trees

↓ Ε.Σ.Ν. 5ου Δημ. Σχολ. Ἡρακλείου με δῶρα διὰ τὰ παῖδα τοῦ Βρεφκομείου.
Juniors of 5th Elem. School Heraclion with gifts for the infant asylum.

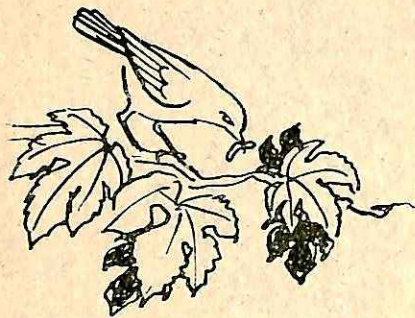

↓ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λάκκας Παξῶν με δέματα δι' ἀπόρους.
Juniors of Elem. School Laca with parcels for the needy

↑ Ε.Σ.Ν. Γ' Γυμν. Θηλέων Πειραιῶς κατά τὴν ἐπίσκεψιν των εἰς Π.Ι.Κ.Π.Α. Βούλας.
Juniors of 3rd High School for girls Piraeus recreating the patients at the children's hospital in Voula.

↓ Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Ὑδρας με δέματα δι' ἀκριτικὰ χωρία.
Juniors of 1st Elem. School Hydra with parcels for needy villages.

Ο Αμπελουργός

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Θα νομίζετε ίσως, αγαπητά μου παιδιά, ότι πρόκειται για τον αμπελουργό, τον φιλόπονο έργατη του αμπελιού μας, που μάς δίνει τα γλυκά σταφύλια. Όχι δεν πρόκειται περί αυτού. Ο αμπελουργός μας, είναι ένα άκακο μικρό πουλάκι, που ανήκει στους σπουργίτες, με ράμφος κάπως κοντό, αλλά πεισμένο στα πλάγια. Το μάκρος του φθάνει τ' ύς 15-17 πόντους μαζί με την ουρά. Είναι πολύ ώραιο. Ο χρωματισμός στο άρσενικό είναι κίτρινος ζωηρός εις το επάνω μέρος του σώματος με σκούρες και μελανές αποχρώσεις προς το μέρος των πτερύγων, οι οποίες εις τα άκρα φέρουν λευκές κηλίδες.

Το θηλυκό πουλάκι είναι μικρότερο από το άρσενικό και έχει λιγότερο ζωηρά χρώματα.

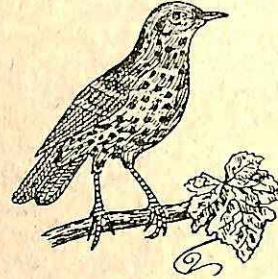
Τον αμπελουργό, που ονομάστηκε έτσι γιατί φροντίζει για τα αμπέλια μας περισσότερο από τον άνθρωπον αμπελουργό, ζει στις πεδιάδες κατά την άνοιξη και πρό παντός γύρω και μέσα στα αμπέλια ή στα σιταροχώραφα, που συνορεύουν με τα αμπέλια. Κατά τον χειμώνα καταφεύγει εις τα όρεινα μέρη, διότι τα αμπέλια τότε είναι κούτσουρα, χάνει δε και τον ζωηρό χρωματισμό του.

Πώς λοιπόν προφυλάσσει τα αμπέλια μας; Απλούστατα το αμπέλι έχει πολλούς έχθρους από έντομα. Άλλα τρών και τρυπούν τα φύλλα του, άλλα τον κορμό του και άλλα τα σταφύλια. Ο αμπελουργός κατά την άνοιξη, που παρουσιάζονται αυτά τα έντομα, είναι πάντοτε παρών. Τρώγει ένα μεγάλο μέρος από αυτά, περί τας 2.000-3.000 την ημέρα. Με αυτά και μόνον ζει και δεν δέχεται καμμία άλλη τροφή, αλλά δεν αρκείται μόνον εις αυτό. Με μεγάλη μανία, με το ράμφος του τα πόδια του, τα νύχια του από πρωίας μέχρις έσπερας σκοτώνει έντομα έστω και αν είναι χορτάτος. Εις πολλές χιλιάδας ανέρχονται τα έντομα, τα οποία σκοτώνει καθημερινώς. Έχει δε και τας προτιμήσεις του. Του άρέσει να κυνηγά την εύδαιμίδα και κοχυλίδα, αυτά που λέν οι

αμπελουργοί μας τυλιγάδια, διότι τυλίσσονται μέσα σε ένα δίχτυ, όπου ως σκουλήκια προσβάλλουν το σταφύλι. Με μεγάλη επιμονή και μανία σχίζει το δίχτυ αυτό και δεν ήσυχάζει, παρά όταν σκοτώσει όλα τα σκουλήκια, όσο πολλά και αν είναι.

Είναι λοιπόν ο αμπελουργός ένα από τα πολυτιμότερα πτηνά εις την γεωργία και αμπελουργία και πρέπει να τον αναγνωρίσωμε και να τον προφυλάξωμε από τον κυνηγόν, που είναι και ο μοναδικός έχθρός του.

Την φωλεά του κτίζει πάντοτε επάνω εις το έδαφος και μέσα σε σπαρμένους αγρούς, αλλά πολλές φορές και εις την άκρη των αμπελών. Μέσα εις αυτήν γεννά 4-5 λευκόφαια αυγά με μελανές κηλίδες, τα οποία επωάζει με μεγάλη φροντίδα. Τη στιγμή, κατά την οποίαν επωάζει τα αυγά το θηλυκό, το άρσενικό στέκεται παραπλεύρως επάνω σε ένα κλαδί και της κρατεί συντροφιά με το κε' άδημά του.

σωστό τρόπο δια να σηκώσουν και μεταφέρουν μεγάλα βάρη.

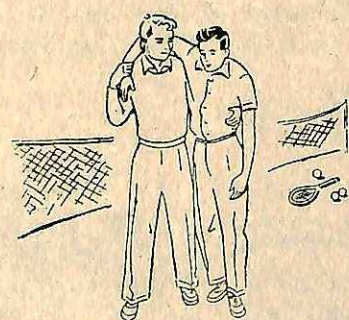
Μεταφορά δια των ακρων. Η μέθοδος αυτή (Σχ. 2) χρησιμοποιείται εις περιπτώσεις λιποθυμίας καθώς και πάντοτε, όταν το θύμα δεν έχει υποστή καμμίαν σοβαράν σωματικήν βλάβην. Μη την χρησιμοποιείτε εις περιπτώσεις κατάγματος.

Μεταφορά επάνω εις την ράχιν. Η μέθοδος αυτή είναι ή καλύτερα εις περιπτώσεις, που ο μεταφέρων είναι ένας. Αί μασχάλοι του θύματος πρέπει να φθάνουν ακριβώς εις τους ώμους του μεταφορέως.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΡΡΩΣΤΩΝ

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να μεταφέρει κανείς έναν άρρωστο. Μη κάμετε κακό εις τον έαυτόν σας προσπαθώντας να μεταφέρετε μόνος σας έναν άρρωστο, που είναι πολύ βαρύς. Σηκώστέ τον σιγά-σιγά, χωρίς να λυγίζετε τη ράχι σας (Σχ. 1). Κά-

Σχ. 1.

Σχ. 2.

Σχ. 3.

μετε γι' αυτό μεγαλύτεραν χρῆσιν των μυών του μηρού παρά των μυών της ράχεώς σας. Εις τας Βιομηχανίας όπου γίνονται συχνά μεταφοραί μεγάλων βαρών, ο επόπτης ασφαλείας διδάσκει πάντοτε τους εργάτας τον

Ο τελευταίος αυτός ή μπορεί να κρατή και τα δύο χέρια του θύματος με το ένα του χέρι, ούτως ώστε να έχει το άλλο του χέρι ελεύθερο. (Σχ.3) Η μέθοδος αυτή δεν ενδείκνυται εις περιπτώσεις κατάγματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

«Εμπήκε ο Μάης κι ή Άνοιξη, ήρθε (το καλοκαίρι, ο Μάης με τα τριαντάφυλλα, ο Μάης (με τα λουλούδια. Μάη μου μήνα δροσερέ και μήνα (λουλουδάτε όλον τον κόσμο γέμισες μ' άνθια και με (τραγουδία...».

Έτσι αρχίζουν τα πρωτομαγιάτικα κάλαντα, που τραγουδούν ακόμη τα παιδιά σε πολλά χωριά, κι οι στίχοι αυτοί δίνουν ολοζώντανα την έννοια, την πνοή, την αίτια της Έλληνικής Πρωτομαγιάς. Και είναι ή Πρωτομαγιά στην Έλλάδα μιὰ από τις παλαιότερες, τις ωραιότερες και τις πιο αγαπητές γιορτές του λαού μας, άσχετα με τη διεθνή καθιέρωση της ημέρας σαν μεγάλης έορτής της εργασίας και των ανθρώπων του μόχθου. Η Έλληνική Πρωτομαγιά είναι φυσιολατρική, άγροτική μάλλον παρά έργατική, κι έορτάζεται με μεγάλη ζωηρότητα και στις πόλεις και στην ύπαιθρο.

Στα χωριά, όλοι τρέχουν την παραμονή στην έξοχή για να «πιάσουν το Μάη». Μαζεύουν σπαρτολούλουδα και πλέκουν στεφάνια, που τα κρεμούν στις πόρτες και στα χαγιάτια των σπιτιών. Άνήμερα την Πρωτομαγιά, αφήνουν όλες τις πόρτες και τα παράθυρα ορθάνοιχτα «για να μπη ή Μάης στο σπίτι». Πρωί-πρωί τα κορίτσια πηγαίνουν και στολίζουν τη βρύση του χωριού με λουλούδια, που έχουν μαζέψει απ' την παραμονή. Την αλείφουν και με βούτυρο τη βρύση, για να είναι ο χρόνος άφθονος από γαλακτερά και «να τρέχουν τα βούτυρα» σαν το νερό. Επιστρέφουν κατόπιν τα κορίτσια στο σπίτι, άμίλητα σ' όλο το δρόμο, κουβαλώντας τις στάμνες τους γεμάτες νερό. Είναι το «άμιλητο νερό» και μ' αυτό ραντίζουν τα πρόβατα και τις καρδιές της στάνης.

Σε πολλά χωριά άλλοτε γίνονταν την Πρωτομαγιά και μασκαρέματα με πρασινάδες κι άνθη. Μετεμφιζοντο σε «Μάηδες». Η συνήθεια αυτή ήταν στον υπέρτατο βαθμό στην βυζαντινή εποχή. Οι βυζαντινοί μας πρόγονοι έλάμπρυναν την Πρωτομαγιά με ίπποδρομίες και λαμπαδηφορίες, αλλά και με καρναβάλια λουλουδένια. Δηλαδή όχι μόνον κρεμούσαν στα σπίτια τους στεφάνια

και γιρλάντες με άνθη, αλλά στεφάνωναν και τα κεφάλια τους και μασκαρεύονταν ολόκληροι με λουλούδια και γυρνούσαν στους δρόμους καβάλα σε γαϊδούρια άνθοστόλιστα κι αυτά. Τα συμπαθέστατα τετράποδα, με τα μεγάλα αυτιά και τη μεγάλη ύπομονή, είχαν την τιμητική τους μέσ' το γλέντι της μεσαιωνικής πρωτομαγιάτικης γιορτής, που κληρονόμησαν οι βυζαντινοί απ' τους Ρωμαίους και τους αρχαίους Έλληνες, για να την μεταδώσουν με τη σειρά τους και στους κατοπινούς ως σ' έμας σήμερα. Βέβαια στην εποχή μας δεν γιορτάζουμε την Πρωτομαγιά με τ' άνθια καρναβάλια και τις λαμπαδηφορίες της βυζαντινής Πόλης, ώστόσο όμως τρέχουμε κάθε χρόνο με

κέφι στα Πατήσια προς τη Νέα Φιλαδέλφεια, κι εκεί χανόμαστε μέσ' στην ανθρώπινη και λουλουδένια πλημύρα του αθηναϊκού πανηγυριού της Πρωτομαγιάς... Τ.

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ

Μ' εύωδιες

Λένε, λένε μυρωμένα
τ' άνθη τα χαριτωμένα
τραγουδάκια μ' ευωδιές

Και τα φέρουνε τ' αγέρια
πες άγγέλων είναι χέρια
στών ανθρώπων τις καρδιές.

Με χαρά τρανή και πάλι
κάθε άνθος με μύρα ψάλλει
τις ημέρες, τις βραδιές.

Για να γνωρίσωμε την Έλλάδα

ΠΑΡΓΑ

ΧΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δημ/λου

Η Πάργα είναι μιὰ από τις πιο παλιές παραλιακές πόλεις της Η-πείρου.

Χτισμένη στους πρόποδας του βουνού Πεζόβολου, έχει τα περισσότερα σπίτια της άμφιθεατρικά χτισμένα. Αντικαθρεφτίζονται στα καθαρία νερά του Ιονίου Πελάγους, που απέραντο άπλώνεται μπροστά της, στέλνοντας τη μυρωμένη άρμη του για να την ανταμώσει με το μεθυστικό έρωμα των έσπεριδοειδών, που τόσο πλούσια ευδοκιμούν στην παχιά, γεμάτη από νερά, γή της. Οι νοτιοδυτικοί άνεμοι τη δέρνουν άλύπητα και τα κύματα πολλές φορές γλείφουν τη μικρή ισόπεδη και στενόμακρη παραλιακή λωρίδα της, γεμίζοντάς την με τον πλούτο της λεπτής άμμου, που αλογάρισσα κουβαλούν μαζί τους. Οι βράχοι, που βρίσκονται μπροστά απ' τ' άλίμενο σκέλωμά της, ανάμεσα στους οποίους ξεχωρίζει τ' άτίμητο σ' όμορφη «νησί της Παναγίας» δεν μπορούν να διορθώσουν το κακό. Μονάχα ή ανθρώπινη τεχνική θα μπορούσε να φέρη την καλλιτέρευσι, που τόσο είναι επιθυμητή.

Το Βενετσιάνικο κάστρο, που ξεβγαίνει στη θάλασσα, δασωμένο πλούσια, φέρνει στο νου την ταραγμένη ιστορική ζωή της, ή οποία της χάρισε ξεχωριστή σελίδα στην Έλληνική Ιστορία.

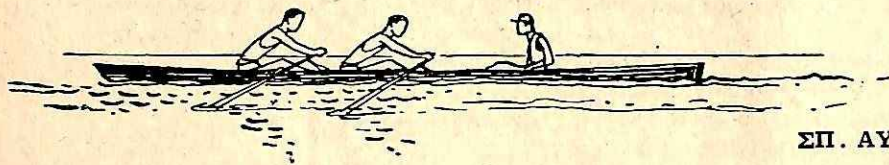
Κατά τ' άλλα όλα της είναι όμορφα, όμορφότερα απ' όσο μπορεί να

φαντασθή όποιος δεν την έχει επισκεφθή. Την όμορφαίνει περισσότερο ή απέραντος γκριζοπράσινος έλαιώνας, που την στεφανώνει και την κάνει να είναι μαζί και με τους άξετιμήτους μπαξέδες, της πλούσια σε φυσική όμορφη, όπως είναι πλούσια και στην παραγωγή της. Δεν άριθμεί, βέβαια, μεγάλο άριθμό κατοίκων. Μόλις μπορεί να διαθρήψη τις 1.800 υπάρξεις, που ζούν στα χτίσματά της. Είναι όμως μιὰ άξιοζήλευτη κωμόπολις. Άξίζει να την επισκεφθή όποιος μπορεί. Κυρίως το καλοκαίρι. Τότε θα τη νιώση και θα τη χαρή, όπως τη ζή και τη χαίρεται ή Μεσογειακή λέσχη, που τα τελευταία χρόνια έχει κάνει στο άμμουδερό πέταλο του «Βάλτου» μόνιμες έγκαταστάσεις, αλλά και όπως τη χαίρονται και οι πολλοί άλλοι Έλληνες και ξένοι τουρίστες που, έπειδή την έπρεσκέφθηκαν μιὰ φορά, δεν παύουν κάθε χρόνο να ανανεώνουν την έπίσκεψί τους και να τη συστήνουν ολόθερμα.

Άποψις Πάργας

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΩΠΗΛΑΣΙΑ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Η κωπηλασία είναι από τα αρχαιότερα αθλήματα της χώρας μας. Αυτό φαίνεται κι από το ότι το παλαιότερο αθλητικό σωματείο της Ελλάδας είναι ο Όμιλος Έρετών, που ιδρύθη το 1885. Είναι όμως γεγονός ότι η κωπηλατική κίνησις στη χώρα μας ήταν πολύ περιορισμένη μέχρι πριν λίγα χρόνια. Ένας δεύτερος κωπηλατικός σύλλογος, ο Ναυτικός Όμιλος, ιδρύθη το 1905 στο Νέο Φάληρο κι έτσι η Έλληνική κωπηλασία περιοριζόταν σε αναμετρήσεις μεταξύ των δύο αυτών όμιλων μέχρι λίγο πριν απ' τον πόλεμο, όποτε δημιουργήθη ο Ναυτικός Αθλητικός Σύνδεσμος Πειραιώς και ο Ναυτικός Όμιλος Παλαιού Φαλήρου.

Στην δεκαετία 1930-1940 η κωπηλατική κίνησις άρχισε να ζωηρεύει και σε ώριμα άλλα ναυτικά κέντρα της χώρας και πρό παντός στην Θεσσαλονίκη. Πάν-

τως τα δύο πρώτα κωπηλατικά σωματεία, που αναφέραμε, μαζί με τον Έλλη νικόν ναυτικών όμιλον 'Αλεξανδρείας συνέπηξαν το 1927 την Έλληνική κωπηλατικήν Όμοσπονδίαν φιλάθλων ναυτικών σωματείων.

Μικρή εξέλιξις στην κωπηλασία μας παρουσιάστηκε όπως είπαμε, μετά το 1930, όποτε μετείχε στους Πανελληνίους αγώνας συμβολικά μάλλον, με ώρισμα πληρώματα και η Σχολή Ναυτικών Δοκίμων.

Αρχή δημιουργικής ανόδου στην Έλληνική κωπηλασία έγινε το 1938 και μετά την πολεμική και την κατοχική διακοπή, αίσθητη πρόοδος παρουσιάζεται την τελευταία δεκαετία. Οι τρεις κυριώτεροι σταθμοί της εξέλιξεως της κωπηλασίας είναι τρεις. Πρώτος σταθμός, πολεμικός, η ίδρυσις και η ραγδαία ανάπτυξις των ναυτικών σωματείων της Θεσσαλονίκης. Δεύτερος σταθμός η επέ-

κτασις του αθλήματος εις νέα, έπαρχιακά κυρίως, σωματεία και τρίτος, η ίδρυσις του Κέντρου Κωπηλασίας (Ε.Κ.Ν.Α.) εις τον Πόρον. Οι δύο τελευταίες περιπτώσεις παρουσιάσθησαν στην τελευταία δεκαετία.

Η εμφάνισις του Ναυτικού και του 'Ιστιοπλοϊκού Όμιλου Θεσσαλονίκης ήταν απ' τα μεγαλύτερα γεγονότα στην κωπηλασία μας, γιατί τα δύο αυτά σωματεία σε μικρό χρονικό διάστημα απ' την ίδρυσις τους κατέκτησαν τα πρωτεία. Αυτό ωφέιλετο στο ότι οι όμιλοι της Μακεδονικής πρωτευούσης επέτυχαν εξ αρχής να προσελκύουν ζωηρό το ενδιαφέρον της κοινωνίας και δημιούργησαν ευχάριστη μορφή «λέσχης», όπου συνεκέντρωντο όχι μόνον οι αθληταί, αλλά και σημαντικό μέρος του πληθυσμού της πόλεως. Η επικράτησις των Θεσσαλονικέων συνεχίσθη και κατά τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, αλλά δυστυχώς αργότερα άρχισαν να ύστερον λόγω των ιδιαιτέρως καταθλιπτικών διά την περιοχήν συνθηκών από τον συμμοριτοπόλεμο. Πάντως σ' όλο το διάστημα της κυριαρχίας των Μακεδόνων, οι δύο όμιλοι της Θεσσαλονίκης έμοιράζοντο τις περισσότερες νίκες σ' όλους τους αγώνας.

Τα έπαρχιακά κωπηλατικά κέντρα, που άρχισαν να ιδρύη από το 1950 η κωπηλατική όμοσπονδία ήταν κατόπιν το σημαντικώτερο γεγονός για την εξέλιξιν του αθλήματος. Στα νεοσυσταθέντα αυτά σωματεία η Όμοσπονδία έχάρηζε λέμβους και έφρόντιζε για την εκπαίδευσιν των πρώτων κωπηλατών. Επίσης ανέλαμβανε όλες τις δαπάνες μετακινήσεως των έρετών των έπαρχιων για την συμμετοχή τους στους Πανελληνίους αγώνες.

Αυτό έγινε, χάρις κυρίως στην πολύτιμη συνεργασία του Βασιλικού Ναυτικού, που καθιερώθηκε από τότε. Γιατί το Βασιλικό Ναυτικό διαθέτει πάντα μεταγωγικά πλοία για την μεταφορά όχι μόνον πολυαριθμών αθλητών, αλλά και

των λέμβων, που θα μετάσχουν στους έκαστοτε αγώνας.

Επίσης χάρις στο Ναυτικό υπάρχει το Κέντρον κωπηλασίας στον Πόρο. Με τα πενήνρα μέσα, που διέθετε άλλοτε η κωπηλατική όμοσπονδία, ήταν αδύνατο να πραγματοποιηθή τέτοια εξέλιξις σαν αυτή, που γνώρισε τα τελευταία χρόνια το σπόρ του κουπιού στην Ελλάδα. Άς ξαναγυρίσωμε όμως στο Ιστορικό της κωπηλασίας στη χώρα μας. Δεν πέρασε παρά μικρό χρονικό διάστημα, απ' όπου ιδρύθηκε ο Ναυτικός Όμιλος Ρόδου και η πρόοδος του έφθασε σε τέτοιο σημείο ώστε να αποσπασή τα πρωτεία από τα παλαιότερα σωματεία των Αθηνών και της Θεσσαλονίκης. Το ίδιο έγινε αργότερα και με τον Όλυμπιακό Πειραιώς, όταν παρουσίασε το ναυτικό του τιμήμα.

Η δραστηριότης των σωματείων αυτών είχε σαν αποτέλεσμα να έπιβληθούν κατά τους Πανελληνίους αγώνας 1950-1953. Ο Όμιλος Έρετών, ο παλαιότερος, όπως είπαμε, σύλλογος κατώρθωσε στο μεταξύ να προσαρμοσθή στα νέα συστήματα προπονήσεως και μετά μία δεκαπενταετία να ξαναπάρη τα πρωτεία απ' το 1953. Από τότε και μέχρι τώρα ο Όμιλος Έρετών μαζί με την Σχολή Ναυτοπαιδών επικρατούν στην Έλληνική κωπηλασία.

Η ίδρυσις του Κέντρου Κωπηλασίας στον Πόρο, τα τέλη του 1954, απέτελεσε, όπως αναφέραμε στην αρχή, τον άλλο σταθμό εξέλιξεως της κωπηλασίας μας. Από τότε άλλωστε άρχισε και η διεθνής προβολή του Έλληνικού κουπιού. Από τότε άρχισαν να νικούν όσοι έπροπονούτο εις το Ε.Κ.Ν.Α., όπως λέγεται το Κέντρον κωπηλασίας του Πόρου, κι από τότε άρχισε η πραγματική εξέλιξις του αθλήματος. Αρχάριοι αθληταί μικρών έπαρχιακών συλλόγων, που άσκούνται στον Πόρο, χρησιμοποιούνται σύντομα σαν βασικά στελέχη ή εκπαιδευταί στην περιοχή τους. Μέλη της εθνικής ομάδος στέλνονται κατά περιόδους στις έπαρχίες για τον ίδιο σκοπό. Κι έτσι βλέπομε τα τελευταία χρόνια νεοσυσταθέντα έπαρχιακά σωματεία να κατακτούν πρώτες ή άλλες τιμητικές θέσεις στους Πανελληνίους αγώνας.

Οι Πανελλήνιοι αγώνες του 1958 και του 1959 παρουσίασαν αυτή την ευχάριστη εικόνα της επικρατήσεως των μικρών λεγομένων σωματείων της έπαρχίας, ενώ απ' τους παλαιούς συλλόγους μόνον ο Όμιλος Έρετών και ο 'Ιστιοπλοϊκός Όμιλος Θεσσαλονίκης κατώρθωσαν να έπιπλεύσουν. Οι μόνιμοι ή έφεδροι βαθμοφόροι του Β. Ναυτικού και όσοι άλλοι μπορούν να άσκηθούν στο Ε.Κ.Ν.Α., όπως οι αθληταί του Όμιλου Έρετών και της σχολής Ναυτοπαιδών, ξεχώρισαν άμέσως απ' τους άλλους συναδέλφους των κι έχάρισαν στον Όμιλο Έρετών και στη Σχολή Ναυτοπαιδών το μονοπώλιο σχεδόν των νικών κατά την τελευταία πενταετία εις τα αγωνίσματα της κατηγορίας ανωτέρων, όπου και μόνον δικαιούνται να μετέχουν.

Χάρις σ' αυτό το κωπηλατικό κέντρο και την φροντίδα, που καταβάλλει η Όμοσπονδία, υπάρχει έλπις εξέλιξεως της Έλληνικής Κωπηλασίας, ώστε να ίδουμε το ναυτικό αυτό άθλημα στο επίπεδο, που αξίζει για μία ναυτική χώρα με παραδόσεις όπως η Ελλάς.

ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΑ

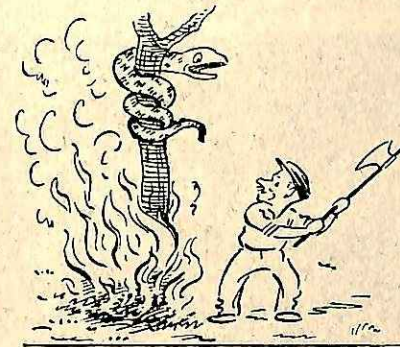
ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Στις διάφορες λαϊκές διηγήσεις, που αναφέρονται στα ζώα και στις σχέσεις τους με τον άνθρωπο, συχνά τα ζώα φαίνονται να παραπονούνται για την συμπεριφορά του ανθρώπου απέναντί τους, γιατί, ενώ του προσφέρουν τόσα πολλά, εκείνος τα κουράζει και τα ταλαιπωρεί. Γι' αυτό κι όταν χρειασθή ο άνθρωπος την βοήθειά τους, εκείνα άρνούνται να τον εξυπηρετήσουν με προθυμία.

Μιά τέτοια ιστορία είναι η ακόλουθη.

Μιά φορά ένας χωρικός, που γύριζε μέσα στο δάσος, είδε πάνω σ' ένα δένδρο, που καιγόταν, ένα φίδι, που προσπαθούσε να κατεβή, χωρίς να το κατορθώνη. Η φωτιά όλο κι ανέβαινε και το φίδι ζητούσε βοήθεια από παντού, αλλά κανείς δεν πήγαινε να το γλυτώση.

— Γλύτωσέ με, φώναζε στον άνθρωπο μόλις το πλησίασε, σώσε με και θα σου κάνω μεγάλο καλό !». Έσκυψε ο άνθρωπος με το τσεκούρι του, έδωσε μία στον κορμό του δένδρου, και μόλις εκείνο σωρίστηκε κάτω, το φίδι γλύστρησε πάνω στο χώμα. Έσβησε ο άνθρωπος με νερό τη φωτιά και μετά

— Σώσε με, φώναζε

γύρισε και είπε στο φίδι: «Τι καλό θα μου κάνης τώρα, που σου έσωσα τη ζωή;

Το φίδι αντί για άλλη απάντησι, τυλίχθηκε στο λαιμό του και γύρευε να τον πνίξη.

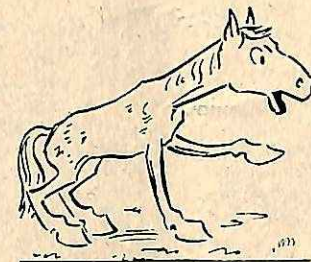
— Μά έγω σε γλύτωσα από την φωτιά, φώναζε ο άνθρωπος κι έσυ προσπαθείς να με πνίξης;».

— Έτσι σου χρειάζεται ! είπε το φίδι. Μήπως κι εσείς οι άνθρωποι το ίδιο δεν κάνετε; Όλα τα ζώα σ' εξυπηρετούν κι εσείς στο τέλος τα σφάζετε να τ' αφάτε. Όποιον και

να ρωτήσωμε το ίδιο θα μ'ς πη».

— Άς βάλωμε λοιπόν κριτάς στην διαφορά μας, είπε ο άνθρωπος κι αν τ' άλλα ζώα σου δώσουν δίκαιο, τότε να με φ'ες».

Προχώρησαν λοιπόν προς τα χωράφια και συνήντησαν μπροστά τους ένα βόδι. Του διηγήθηκαν την ιστορία τους κι ο άνθρωπος ρώτησε το βόδι, αν είναι σωστό να τον πνίξη

— Φά'τον

το φίδι. Εκείνο, χωρίς να συλλογισθή πολύ, είπε. «Και βέβαια είναι σωστό, γιατί εσείς οι άνθρωποι είστε πολύ κακοί. Νά, έγω, που τόσο εργάστηκα στα χωράφια, που όργωνα ήμέρα—με την ήμέρα το χώμα για να το κάνω καρπερό, τί καλό είδα από τον άνθρωπο; Μου τρώει τα παιδιά μου, με χτυπάει με το ραβδί και τώρα, που γέρασα, τον άκουσα να λήη πώς θα με σφάξη να με πουλήση και στον χασάπη». Ο άνθρωπος έσκυψε το κεφάλι και δέν έβγαλε λέξι.

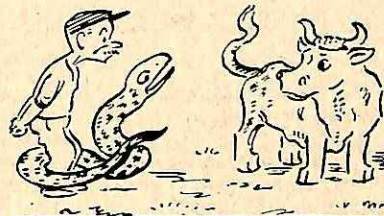
Παρακάτω συνήντησαν ένα άλογο. Το έρώτησαν κι αυτό τί γνώμη είχε για τον άνθρωπο και του διηγήθηκαν την διαφορά τους. Το άλογο στάθηκε λίγο σκεπτικό, αλλά κι αυτό είχε μεγάλα παράπονα με τον άνθρωπο: «Φά'τονε φίδι», είπε γιατί και έγω, που χρόνια τον υπηρέτησα πιστά, τον φορτώθηκα στη ράχι μου κι αυτόν και τα παιδιά του, τώρα που γέρασα, με πέταξε σε μία γωνιά να σφάξω».

Παρακάτω συνήντησαν μίαν αγελάδα. Διηγήθηκαν και σ' αυτήν την ιστορία του, αλλά κι εκείνη είχε μεγάλα παράπονα με τον άνθρωπο: «Φά'τονε φίδι, έφώναζε και θα κάνης άγια δουλειά».

Ο άνθρωπος σκέφθηκε να καταφύγη τότε στην άλεπού. Εκεί στην άκρη του χωραφιού είδε μία, που παρακολουθούσε την συζήτηση. Της κάνει άμέσως νόημα

πώς αν τον γλυτώση, θα της κάνει δώρο ένα μεγάλο δοχείο με μέλι, να το τρώη να τον θυμάται. Έπλησίασε τότε η άλεπού κι έρώτησε τί συμβαίνει ανάμεσα στον άνθρωπο και στο φίδι.

Το φίδι της διηγήθηκε το περι-

Του διηγήθηκαν την ιστορία τους.

στατικό κι η άλεπού έκανε πώς δέν μπορούσε να το πιστέψη: «Τί παράμυθια είναι αυτά, που μου λέτε, φώναξε, πώς μόρεσε το φίδι ν' ανεβή πάνω στο δένδρο, χωρίς πόδια; Αν δέν το δώ με τα μάτια μου, δέν μπορώ να κρίνω δίκαια!». Από δώ τους είχε, από κεί τους είχε, κατάφερε στο τέλος να πείση το φίδι ν' ανεβή επάνω στο δένδρο.

Έγύρισε τότε η παμπόνηρη άλεπού κι είπε στον άνθρωπο: «Τρέχα τώρα, τρέχα γρήγορα να γλυτώσωμε !.....». Το έβραλαν στα πόδια κι όσπου να κατέβη το φίδι από το δένδρο είχαν φθάσει μακριά.

Πήγαινε τώρα λείη η άλεπού στον άνθρωπο να του φέρης το μέλι, που μου έταξες !».

Άλλά ο άνθρωπος αντί να της δώση το μέλι, έβαλε το σκύλο του να την κυνηγήση, μήπως και μπη στο κοτέστι και του φάη τις κόττες του.

Πήρε δρόμο τότε η άλεπού κι όπου φύγει—φύγει. Στον δρόμο όμως

— Τρέχα τώρα να γλυτώσωμε...

συλλογίζονταν κι έλεγε: «Άμ' τί ήθελα έγω να μιλήσω; Ούτε ο πατέρας μου, ούτε ο παππούς μου ήταν δικηγόροι.

Καλά να πάθω. Αυτό είναι ένα καλό μάθημα ότι δέν πρέπει κανείς να δίνη εύκολα έμπιστοσύνη στις ύποσχέσεις ούτε των ζώων ούτε των ανθρώπων».

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΜΥΚΟΝΟ

(Συνέχεια από σελ. 9)

στην ανάμνησι κάποιου ευτυχισμένου περιστατικού της ζωής τους ή στην μνήμη αγαπημένου προσώπου, που έχασαν, αισθάνθηκαν την ανάγκη να έκφράσουν τα αισθήματά τους με την θεοσεβή αυτήν έκδήλωσι.

Και μέσα σ' όλο αυτό το καθαρό και γνήσιο περιβάλλον, η ψυχή των κατοίκων, η ευγενική και ανυπόκριτη ψυχή τους, έκδηλώνεται με την πιο πρόθυμη, αυθόρμητη και ανυστερόβουλη φιλοξενία.

Θα σε υποδεχθούν παντού με το χαμόγελο στα χείλη και θα σε περποιοηούν με άληθινή αγάπη και έλικρινείς έκδηλώσεις.

Στον πρώτο μας περίπατο στο νησί ένα παιδί με λουλούδια στο χέρι πλησίασε τη συντροφιά μας και τα έπρόσφερε σε μία κυρία, που ήταν μαζί μας. Και η κυρία, νομίζοντας πώς το παιδί πουλούσε τα λουλούδια, έκαμε να το πληρώση. Μά εκείνο, γελώντας χαριτωμένα κι ευγενικά για την παρεξήγησι, «όχι, Κυρία», είπε, «δέν τα πουλώ, σ'ας τα προσφέρω». Και έφυγε τρέχοντας. Ήταν, ένσάρκωμένη και ζωντανή, η ψυχή της Μυκόνου. Η άπλη, άγνη, αυθόρμητη ψυχή της, μιá γνήσια νησιώτικη, γνήσια Έλληνική ψυχή. Γι' αυτό και άληθινά ευγενική και άληθινά ωραία.

ΜΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Μελβούρνη 17 Μαρτίου 1961

Τελευταίως έλαβουμε το Περιοδικόν σας μηνών Δεκεμβρίου και Ιανουαρίου και σας συγχαίρομεν διά την διάταξιν της ύλης και την έν γένει εμφάνισιν αὐτοῦ.

Μερικά ἀπὸ τὰ σκίτσα εἶναι πολὺ χαριτωμένα γιὰ παιδιά. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν μᾶς ἔκανε ὁ διαγωνισμός διὰ τὸ Βραβεῖον «ΑΧ. ΚΥΡΟΥ», τὸ ὁποῖον ἀπονέμεται εἰς τὰς ομάδας Ε.Ε.Σ.Ν., πού θὰ παρουσιάσουν τὴν καλλιτέραν δρᾶσιν κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1960-61. Σκοπεύομεν νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές τεῦχος τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπ' αὐτοῦ, ἵνα λάβουν καὶ οἱ Ἑρυθροσταυρίται μας γνῶσιν καὶ θὰ ἀναμένωμεν νὰ πληροφορηθῶμεν τὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ ἐκθεσις τῆς δραστηριότητος τῶν Ἑρυθροσταυριτῶν σας εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Θεσσαλίας, περὶ ἧς δημοσιεύεται εἰς τὰ ὡς ἄνω Περιοδικά, εἶναι πράγματι πολὺ σπουδαία. Μαθητικά κουρεῖα, φαρμακεία, φύτευσις τῶσων πολλῶν δένδρων κλπ. καὶ ὅλα αὐτὰ ἀπεικονιζόμενα τόσο καλῶς διὰ φωτογραφιῶν. Πολλὰ ἄλλα ἄρθρα προσέλκυσαν τὴν προσοχὴν μας καὶ μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν εἶδομεν ὅτι ἕνα ἀπὸ αὐτὰ ἀφορᾷ τὸν μεγάλον ἀθλητὴν μας Herb Elliot.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν περιοδικῶν Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν δίδει τὴν εὐχέρειαν νὰ διαπιστωθῇ ἀκόμη περισσότερον ἡ σπουδαιότης τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ διεθνούς ἀπόψεως τόσο ὡς μέσου διαδόσεως τῶν Ἑρυθροσταυρικῶν ἰδεῶδων διὰ μίαν καλλιτέραν ζωὴν τῆς ἀνθρωπότητος ὅσον καὶ ὡς σταθμοῦ προετοιμασίας τῶν Νέων διὰ τὴν εἰσοδὸν αὐτῶν εἰς τὸν μεγάλον Ἑρυθρὸν Σταυρόν.

Μετὰ τιμῆς
L. G. Stubbings
Γεν. Γραμματεὺς

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Βελιγράδιον 28 Μαρτίου 1961

Μετ' εὐχαριστήσεως γνωρίζομεν λήψιν τῶν ὑπὸ τῶν Ἑρυθροσταυριτῶν μαθητῶν σας φιλοτεχνηθέντων ἐκθεμάτων διὰ τὴν ὁργανωθησομένην προσεχῶς ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ Διεθνῇ Ἑκθεσίᾳ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν τόσο πρόθυμον συμμετοχὴν σας καὶ σημειοῦμεν ὅτι τὰ πρῶτα ἐκθέματα, τὰ ὁποῖα ἐφθασαν διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐκθεσὶν εἶναι τὰ ἰδικά σας.

Dr. Olga Milosevic
Γεν. Γραμματεὺς

Σημ. Ἀπὸ ἑλλησι χώρου αἱ δωρεαὶ Ἑλλήνων Ἑρυθροσταυριτῶν πρὸς ἐνδεῆ Σχολεῖα, πολλὴ ὕλη δράσεως ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν., φωτογραφίαι καὶ μαθητικὴ συνεργασία θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ περιοδικὸν προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σταυροῦ Βερροίας ἐτοιμοὶ διὰ τὴν ἀναδάσασιν τοῦ χωρίου των.
Juniors of Elem. School Stavros ready for the reafforestation of their village

Ε.Ε.Σ.Ν. Γυμν. Ν. Ζίχνης Σεργῶν εἰς τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον
Juniors of High School N. Zichni in the town Hospital

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ν. Πέλλης εἰς τὸν σχολικὸν τῶν κήπων.
Juniors of Elem. School N. Pella in their school garden

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΙ ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ

Ἐπειδὴ τὸ τεῦχος Μαΐου εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ Σχολ. ἔτους 1960/61, θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ ὑπενθυμίσωμεν τὰ ἀκόλουθα :

- 1) Νὰ μᾶς σταλοῦν μέχρι τέλους Ἰουνίου τὸ βραδύτερον :
 - α) Αἱ καθυστερούμεναι καταστάσεις ἐγγραφῆς μελῶν.
 - β) Τὰ ἐρωτηματολόγια δράσεως σχολ. ἔτους 1960/61 δεόντως συμπληρωμένα.
 - γ) Τὰ λευκώματα σχολ. ἀλληλογραφίας καὶ οἱ πίνακε ζωγραφικῆς.
 - δ) Αἱ ἐκθέσεις δράσεως διὰ τὸν διαγωνισμόν «ΑΧ. ΚΥΡΟΥ» σχολ. ἔτους 1960/61 διὰ τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρήσεων.
- 2) Ἐπιστροφὰι φυλλαδίων μηνὸς Μαΐου θὰ γίνουν δεκταὶ μέχρι 10 Ἰουνίου.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΑΝΤΙΤΙΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ ἐξόφλησις τῶν ὀφειλῶν ἀντιτίμου περιοδικοῦ, τὸ μὲν πρὸς κάλυψιν δαπανῶν ἐκδόσεως του, τὸ δὲ πρὸς τακτοποίησιν τῶν βιβλίων διαχειρίσεως.

Ὑπενθυμίζομεν καὶ πάλιν ὅτι τὰ ἐμβάσματα πρέπει νὰ στέλλωνται ἐπ' ὀνόματι «Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος» ἀπροσώπως χωρὶς δηλ. νὰ ἀναγράφεται εἰς τὴν ἐπιταγὴν τὸ ὄνομα τῆς Δ/σεως τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Κας Κ. Παπαδοπούλου ἢ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ἑφορείας Ε.Ε.Σ.Ν., ὡς ἐνίοτε γίνεται, διότι τοῦτο δυσχεραίνει τὴν εἰσπραξιν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Μαΐου, εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ σχολ. ἔτους 1960/61 καὶ ἐπωφελοῦμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀπευθυνώμεν εὐλικρινεῖς εὐχαριστίας πρὸς ὅλους τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς φίλους κ.κ. Ἐκπαιδευτικούς, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν πρόθυμον συνεργασίαν των βοηθοῦν τόσο πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ περιοδικοῦ μας, τὴν ὁποῖαν μαρτυρεῖ ἡ σταθερῶς καὶ μεγάλως αὐξανόμενη κυκλοφορία του.

Ἑρυθροσταυρίται τῆς Σχολῆς Καλπάκα Ἀθηνῶν μὲ δέματα διὰ σχολεῖα ἐπαρχιῶν, τὰ ὁποῖα υιοθέτησαν.
Juniors of Private School Kalpaka Athens, with gifts for needy schools, which they have adopted.

Ε.Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Λεωνιδίου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of 2nd El. School Leonidion planting trees.

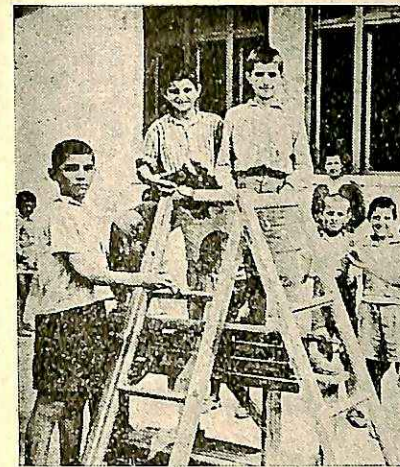
Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἐλευθερίου Παράμυθας εἰς τὸν σχολικὸν τῶν κήπων.
Juniors of Elem. School Elefterion in their School garden.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παλιουρίου Χαλκιδικῆς κουρεύουν τοὺς συμμαθητὰς των.
Juniors of Elem. School Paliourion cutting the hair of their school mates.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βαμβακούς Λαρίσης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Vamvacou planting trees

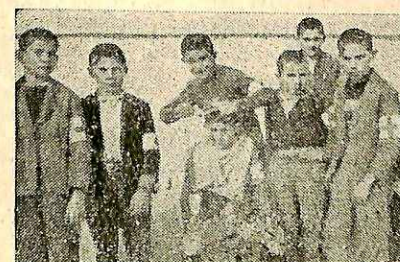
Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γεφυριῶν Καρδίτσας χρωματίζουν τὸ σχολεῖον των.
Juniors of Elem. School Yefiria white washing their School.

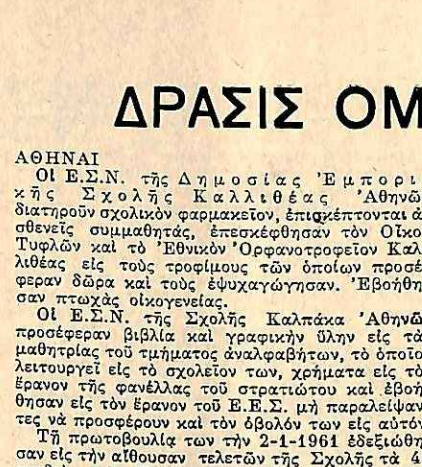
Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βαθυλάκου Καρδίτσας καθαρίζουν τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου.
Juniors of Elem. School Vathylacos cleaning their playground.

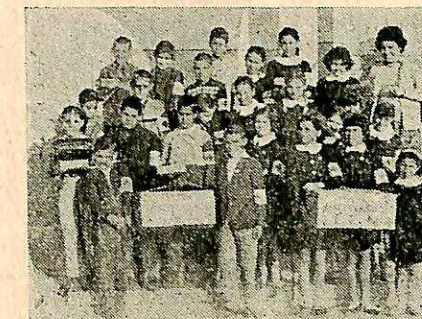
Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μουζακίου Καρδίτσας φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Mousaki planting trees

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βεγόρων Ἀμυνταίου εἰς τὸ μαθητικόν των κουρεῖον.
Juniors of Elem. School Vegora at their hairdresser's shop

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παλιουρίου Χαλκιδικῆς μὲ δῶρα δι' ἀπορούς.
The pupils of Elem. School Paliouri Chalkidiki with gifts for the needy.

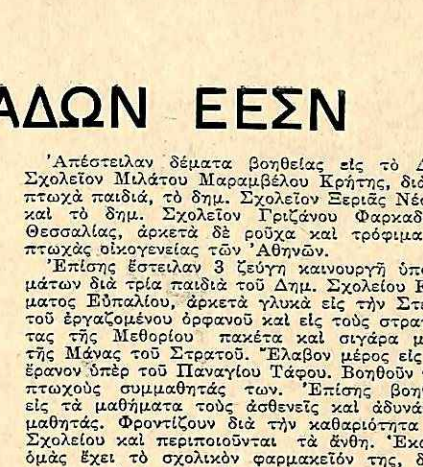
Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παλιουρίου Χαλκιδικῆς μὲ δῶρα δι' ἀπορούς.
The pupils of Elem. School Paliouri Chalkidiki with gifts for the needy.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λιθαρίας Ἀλωπιάς ἱσοπεδώνουν τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elem. School Litharia leveling their play ground.

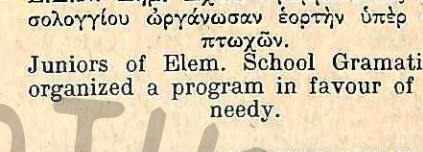
Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Χαράδρου Κυνουρίας, βοηθοῦν εἰς τὴν περιμένδρῶσιν τοῦ προαυλίου τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elem. School Haradros fencing their play ground

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μοναστηρακίου, Δράμας μεταφέρουν ἄμμιον διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elem. School Monastirakion for working the reconstruction of their School

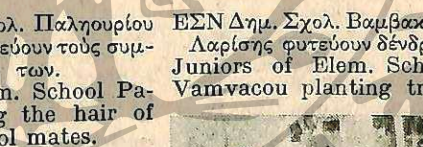
Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παλιουρίου Χαλκιδικῆς κουρεύουν τοὺς συμμαθητὰς των.
Juniors of Elem. School Paliourion cutting the hair of their school mates.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βαμβακούς Λαρίσης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Vamvacou planting trees

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βαμβακούς Λαρίσης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Vamvacou planting trees

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΑΘΗΝΑΙ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. τῆς Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς Καλλιθέας Ἀθηνῶν διατρεφόν σχολικὸν φαρμακεῖον, ἐπιζητῶνται ἀσθενεῖς συμπαθῆς, ἐπισκέφθησαν τὸν Οἶκον Τυφλῶν καὶ τὸ Ἑθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Καλλιθέας εἰς τοὺς τροφίμους τῶν ὁποίων προσέφεραν δῶρα καὶ τοὺς ἐψυχαγώγησαν. Ἐβοήθησαν πτωχὰς οἰκογενεῖας.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. τῆς Σχολῆς Καλπάκα Ἀθηνῶν προσέφεραν βιβλία καὶ γραφικὴν ὕλην εἰς τὰς μαθητρίδας τοῦ τμήματος ἀναβαθμῶν, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ εἰς τὸ σχολεῖον των, χρήματα εἰς τὸν ἔρανον τῆς φανέλλας τοῦ στρατιώτου καὶ ἐβοήθησαν εἰς τὸν ἔρανον τοῦ Ε.Ε.Σ. μὴ παραλείψαντες νὰ προσφέρουν καὶ τὸν ὅβλόν των εἰς αὐτόν.

Τῇ πρωτοβουλίᾳ των τὴν 2-1-1961 ἐδεξιώθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τῆς Σχολῆς τὰ 45 παιδιά τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου Καρρέα, προσφυγόντα ἐκ Ρωσίας καὶ Ρουμανίας διαμένοντα εἰς Καρρέαν.

Ἀπέστειλαν δέματα βοηθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Μιλάτου Μαρομβέλου Κρήτης, διὰ 48 πτωχὰ παιδιά, τὸ Δημ. Σχολεῖον Ξερίας Νέστου καὶ τὸ Δημ. Σχολεῖον Γριζάνου Φαρυαδῶνος Θεσσαλίας, ἀρκετὰ δὲ ρούχα καὶ τρόφιμα εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐπίσης ἔστειλαν 3 ζεύγη καινούργι ὑποδημάτων διὰ τρία παιδιά τοῦ Δημ. Σχολείου Κλήματος Βυβαλίου, ἀρκετὰ γλυκὰ εἰς τὴν Στέγην τοῦ ἐργαζομένου ὄρφανου καὶ εἰς τοὺς στρατιώτας τῆς Μεθορίου πακέτα καὶ σιγάρα μέσω τῆς Μάγας τοῦ Στρατοῦ. Ἐλαβον μέρος εἰς τὸν ἔρανον ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητὰς των. Ἐπίσης βοηθοῦν εἰς τὰ μαθήματα τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἀδυνάτους μαθητὰς. Φροντίζουν διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ περιποιῶνται τὰ ἄνθη. Ἐκάστη ὁμάς ἔχει τὸ σχολικὸν φαρμακεῖον τῆς, διδάσκονται τὰς πρώτας βοηθείας καὶ ὁργανώνονται ὑπὸ τῶν Ἑρυθροσταυριτῶν διαλέξεις διὰ τὴν περιποίησιν τῶν ὀδόντων, διὰ τὴν προφύλαξιν τῆς ὕψεως κ.λ.π. Ἐτοιμάζουν λεύκωμα σχολικῆς ἀλληλογραφίας.

Αἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθητρίαι τοῦ Παρθενάγωγείου Ν. Μακρῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ἐπισκέφθησαν τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Βουλγαγμένης ὅπου ἐψυχαγώγησαν καὶ διένειμαν δῶρα εἰς τοὺς τροφίμους.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 2ου Δημ. Σχολείου Ν. Φιλαδέλφειας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των. Καλλιέργου

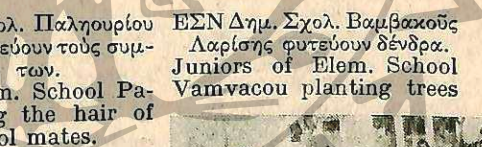
Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γραμματικοῦς Μεσολογγίου ὠργάνωσαν ἑορτὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.

Juniors of Elem. School Gramaticou organized a program in favour of the needy.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μοναστηρακίου, Δράμας μεταφέρουν ἄμμιον διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ σχολείου των.

Juniors of Elem. School Monastirakion for working the reconstruction of their School

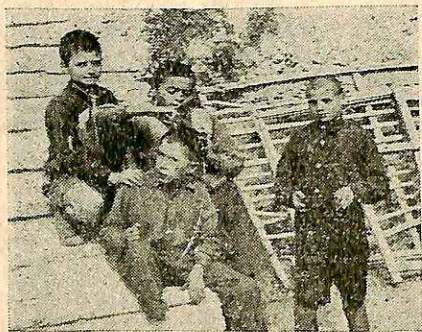
σχολ. κήπο. 'Απέστειλαν δέματα εις 19 ὁρφανὰ τῆς Μονῆς 'Αγ. Παρασκευῆς.
Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 3ου Δημ. Σχολείου Τμητοῦ φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των. Καλιεργοῦν σχολ. κήπο. Παρέσχον τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς συμμαθητάς των. Προσέφεραν τὰ Χριστούγεννα εἰς τὴν ἑκτακτὸν καθάρστριαν τοῦ Σχολείου των δρχ. 1547 καὶ 538, 50 δρχ. κατέθεσαν εἰς τὴν 'Εφημερίδα «ΒΗΜΑ» διὰ ἀσθενῆ μαθητῶν ἄλλου Σχολείου. Παρέδωσαν δέματα μὲ βιβλία καὶ γραφικὴν ὕλην εἰς τὴν 'Επιτροπὴν «Οἱ ἐν Χριστῷ φίλοι τῶν μαθητῶν τοῦ χωριοῦ».

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Μεταμορφώσεως 'Αττικῆς φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου καὶ τὴν ἰδίαν των. Καλιεργοῦν σχολικὸν κήπο. ἔχουν σχολικὸν φαρμακεῖο. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α' Βοηθειῶν. Ἐπισκέπονται τοὺς ἀσθενεῖς συμμαθητάς των. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς. Ἐλαβον μέρος εἰς ἐράνους. Ὁργανώνουν ἐορτάς. Ἀλληλογραφεοῦν μὲ Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 2ου Δημ. Σχολείου Μεγάρων ἐχαθάρισαν τὰ πεῦκα τοῦ πευκῶνος τῆς κωμοπόλεως των ἀπὸ τῆς κάμψης.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

'Απὸ τὴν ἔκθεσιν πεπραγμένων τῆς 'Επιτροπῆς Ε.Ε.Σ.Ν. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.
«...Εἰς τὰ περισσότερα Γυμνάσια καὶ Δημοτικὰ Σχολεῖα τῆς Θεσσαλονικῆς συνεστήθησαν ομάδες

Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Πλωμαρίου—Λέσβου κουρεύουν τοὺς συμμαθητάς των.
Juniors of 2nd Elem. School Plomari cutting the hair of their school mates.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κολχικοῦ Λαγκαδῶ ψάλλουν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.
Juniors of Elem. School Kolhicon singing the carols in favour of the needy.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σταυροποτάμου Καστοριᾶς φυτεύουν δένδρα.
Juniors of El. School Stavropotamos planting trees

'Ερυθροσταυριτῶν μὲ συνολικὸν ἀριθμὸν ἀνελθόντα εἰς πενήντα χιλιάδας (50.000) περίπου.
Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ομάδων Ἐρυθροσταυριτῶν συνεστήθησαν εἰς πλείστα Γυμνάσια ὁρφανῶν καὶ θηλέων εἰδικαὶ ομάδες Ἐρυθροσταυριτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδιδάχθησαν παρ' ἐμπειρῶν ἐθελοντῶν Ἀδελφῶν μαθημάτων Α' Βοηθειῶν. Κατὰ τὰς γενόμενας ἐξετάσεις ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε πλήρης. Ἀπεδείχθη ὅτι ὁ θεσμὸς οὗτος ἐπέφερεν ἀρχοῦντως καλὰ ἀποτελέσματα ὑπὸ διπλὴν ἄποψιν: 1) τῆς καλλιέργειας τοῦ αἰσθηματος τῆς ἀλληλοβοηθείας εἰς τοὺς Ἐρυθροσταυρίτας καὶ 2) τῆς προπαρασκευῆς αὐτῶν εἰς τὴν μετ' ἀνάσεως παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς Ἐθελοντῶν ἀδελφῶν καὶ Σαμαρειτῶν Ε.Ε.Σ.

Κατὰ τὸ παρελθὸν Σχολικὸν ἔτος συνεκροτήθη ὁμάς Σαμαρειτῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐκ τεσσαράκοντα πέντε μαθητῶν τῶν διαφόρων Γυμνασίων τῆς Περιφερείας μας, οἵτινες παρηκολούθησαν συνεχῶς τὰ κεκατονισμένα μαθήματα, ἅτινα ἐδιδάχθησαν παρὰ τοῦ ἱατροῦ τοῦ Σταθμοῦ Α' Βοηθειῶν καὶ τῆς Διπλωματούχου Ἀδελφῆς Ε.Ε.Σ.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μαλουνίου Φιλιατῶν διδάσκονται εἰς τὸ ὑπαίθριον μάθημα ὑγιεινῆς.
Juniors of Elem. School Malouni taking in the open air lesson on hygiene.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μαγούλας Μεσολογίου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Magoula planting trees

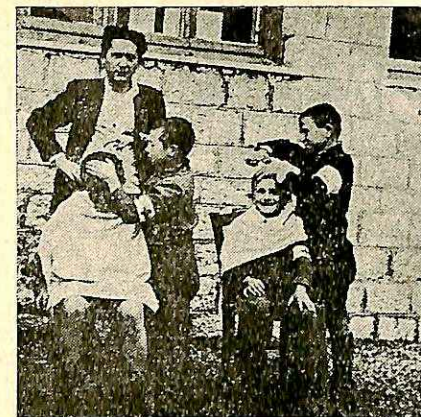

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κηπίνης Ἰωαννίνων φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Kipini planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κυπρίνου περιποιοῦνται τὸν σχολικὸν τὸν κήπον.
Juniors of Elem. School Kyprinon looking after the school garden.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Στρατωνικῆς Χαλκιδικῆς εἰς τὸν σχολικὸν τὸν κήπον.
Juniors of Elem. School Stratoniki in their School garden

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἐλευθερίου Λαρίσης καθαρίζουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elem. School Eleftherion cleaning their playground

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἱστορικοῦ Καλπακίου κουρεύουν τοὺς συμμαθητάς των.
Juniors of Elem. School Kalpaki cutting the hair of their school mates.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γεωργίτης Γρεβενῶν ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ των.
Juniors of Elem. School Georgitsa helped in the reconstruction of their church.

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Καστελλίου Πεδιάδος εἰς τὸν ἔρανον ὑπὲρ τῶν ἀπόρων.
Juniors of High School Kastelli helping in the collection in favour of the needy

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἐλευθερίου Λαρίσης καθαρίζουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elem. School Eleftherion cleaning their playground

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Η ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Γεννήθηκα καὶ μεγάλωσα σ' ἓνα ὠραῖο χωριουδάκι, πρόσχαρο, ἥσυχο, εἰρηνικόν. Τὰ σπιτάκια τοῦ ἦσαν κάτασπρα, οἱ ἄνθρωποι φιλόπονοι γεωργοὶ καὶ καλόκαρδοι.

Σ' αὐτὸ τὸ μικρὸ χωριό, ζούσαμε ὅλη ἡ οικογένειά μου μὲ τὴν ἀγάπην, ποὺ μᾶς ἔδενε καὶ τὴν πίστιν στὸ Χριστό. Ζούσαμε μιά ἥσυχη καὶ ὠραία ζωὴ, χωρὶς περιπέτειες, χωρὶς πάθη, χωρὶς κακίες. Εἶχαμε τὸ σπιτάκι μας μὲ τὴ μεγάλη αὐλὴ, τὸν ἀνθισμένο κήπο, τὴν πλατύφυλλη κληματαριά.

Σ' αὐτὸ λοιπὸν τὸ εἰδυλιακὸ περιβάλλον ἐπέρασα τὰ πρῶτα χρόνια τῆς παιδικῆς μου ζωῆς, τῆς ξέγναστος κι ὠραίας. Ἀγαποῦσα τοὺς φίλους μου, τοὺς γονεῖς μου, τοὺς συγγενεῖς, μὰ περισσότερο ἀπ' ὅλους τὸν σεβάσμιο παπποῦ καὶ τὴν καλοκάγαθη γιαγιά.

Ἄλλ' οἱ ἀνάγκες τῆς ζωῆς θέλησαν μία φθινοπωρινὴ ἡμέρα νὰ ἐγκαταλείψω τὸν τόπο αὐτὸν καὶ νάρθω μακριά, πολὺ μακριά. Κι ἐγὼ καὶ οἱ γονεῖς μου ἤρθαμε στὴν πρωτεύουσα. Ὅμως δὲν ξεχνούσα τὸ χωριό καὶ διαρκῶς ἔκαιγε μέσα μου ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ φλόγα τῆς ἐπιστροφῆς.

Γιὰ ἑξή-ἑπτὰ χρόνια ἔζησα μ' αὐτὴ τὴ νοσταλγία. Κι ὅταν πιά μεγαλώσα, τότε ἔγινε τὸ ὄνειρό μου πραγματικότης. Γύρισα πίσω. Μπαίνοντας ὁμοῦ στὸ ἄλλοτε χαρούμενο σπίτι τὰ βρήκα ὅλα κλειστὰ καὶ μαραμένα. Κλειστὰ τὰ παράθυρα, κατὰξερὸς ὁ κήπος, ἀκατάστατὴ ἡ αὐλὴ. Καὶ τὸ πιὸ πικρὸ, δὲν βρήκα, ὅπως ἄλλοτε, τὸν καλὸ παπποῦ καὶ τὴ γιαγιά. Γέμισε πίκρα ἡ καρδιά μου. Γι' αὐτοὺς εἶχα τὸ περισσότερο γυρίσει, μὰ αὐτοὶ εἶχαν φύγει γιὰ πάντα. Ξεκίνησα νὰ φύγω ἀποκαρδιωμένος. Καὶ περνώντας ἔξω ἀπ' τὸ κοιμητήρι, ἐμπήκα κι ἀναψα ἓνα κεράκι στὸν τάφο τους. Μαλάκωσε κάπως ὁ πόνος μου καὶ μοῦ φάνηκε γιὰ μιά στιγμὴ πῶς τοὺς εἶχα καὶ πάλι κοντά μου.....

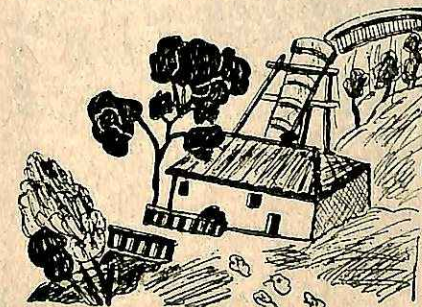
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΚΑΡΑΝΤΟΥΝΟΣ
ΣΤ' Γυμνασ. Ἀρρένων Ἀθηνῶν

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κάποιος σπουδαῖος τῆς ἀγορᾶς, ἀλλὰ μὲ ὄχι πολὺ καθαρὴ συνείδησι, βλέποντας τὴ φτώχεια τοῦ Διογένη, τοῦ φιλοσόφου, τοῦ εἶπε: Σὲ περιφρονῶ, Διογένη. Κι ὁ Διογένης τοῦ ἀπήντησε: —Κι ἐγὼ θὰ περιφρονήσω τὸν ἑαυτὸ μου, ἂν μὲ ἐκτιμῶσες.

ΕΥΧΑΡΙΣ ΠΑΠΑΣΤΕΡΝΟΥ
Γυμνασ. Παραρτ. Καλεντζίου Ἰωαννίνων

Ὁ νερόμυλος
Γ. ΡΙΖΟΣ
Δημ. Σχ. Παναγίας Πολυνερίου Τρικάλων

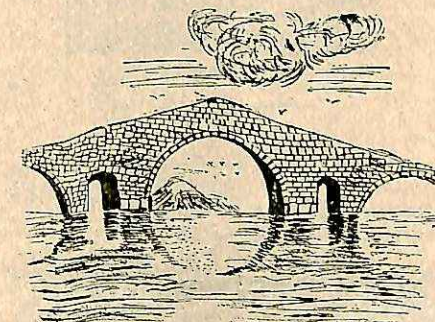

ΣΚΑΛΑ

- 1) .
- 2) .
- 3) .
- 4) .
- 5) .
- 6) .
- 7) .
- 8) .
- 1) Σύμφωνον.
- 2) Ἀριθμητικόν.
- 3) Μὲ αὐτὴν ρυθμίζουν οἱ ἄνθρωποι τὴν δουλειὰ τους.
- 4) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
- 5) Ἀρπактикὸν πτηνόν.
- 6) Ἐξάρτημα ἀσυρμάτου.
- 7) Παθαίνει αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ σώματος σκλήρυνσιν.
- 8) Σῶμα στρατοῦ.

Τὰ ἀρχικὰ τῶν λέξεων σχηματίζουν ἀρχαῖον ἥρωα.

ΓΡΗΓ. ΠΑΓΟΥΣΑΚΟΣ
Ε'. Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

Τῆς Ἀρτας τὸ Γεφύρι
ΔΗΡΟΘΕΑ Κ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
Γυμν. Γαστούνης

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

«Βρίσκομαι στὴν Ἰταλία μ' ἂν μοῦ πάρης τὸ κεφάλι φεύγω πάω στὴν Ἀγγλία».

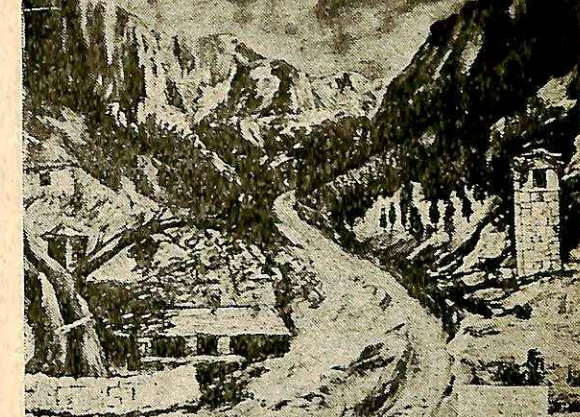
Μαθηταὶ ΣΤ' τάξεως
Β' Δημ. Σχολ. Ἀργούς Ὁρεστικοῦ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Ὁ Καθηγητὴς ἐξηγεῖ στὴν τάξη ὅτι τὰ ἀντικείμενα στέκονται πάνω στὴ γῆ χάρις στὸ νόμο τῆς βαρύτητος. Καὶ ἓνας μαθητὴς ἐξυπνος ρωτᾷ. Καὶ πρωτοῦ ψηφισθῇ αὐτὸς ὁ νόμος, κύριε καθηγητά, πῶς στεκόταν τὰ πρόγματα; ;

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Θ. ΒΑΡΒΑΡΑ
Γυμνάσιον Ὁρλ. Τριπόλεως

ΘΩΜΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Α' Δημ. Σχολ. Εἰάνθης

Ὁ Βίκος: Ζαγόρι, Ἡπείρου (Δάδι: 1956)
Κ. ΠΑΛΙΟΓΛΟΥ
Ἐμπορ. Σχ. Σερρών

ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

- 1) Ποιὲς νεκρὲς πόλεις γνωρίζετε;
- 2) Ποία ἡ γυνὴ τοῦ Μ. Ναπολέοντος;
- 3) Ποῖος ἀρχαιολόγος ἀνέγνωσε τὰ ἱερογλυφικά τῆς Αἰγύπτου;
- 4) Ποῖον ἐκ τῶν 7 θαυμάτων ὑπῆρχε στὴ Ρόδο;
- 5) Πῶς ἀπέθανε ὁ Ἀννίβας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ
Δημ. Ἐμπορ. Σχολ. Πειραιῶς

ΣΚΑΛΑ

- 1) .
- 2) .
- 3) .
- 4) .
- 5) .
- 6) .
- 7) .
- 8) .
- 1) Σύμφωνον.
- 2) Ὑποθετικὸς σύνδεσμος.
- 3) Ἀρθρο, ποὺ χρησιμοποιεῖται σ' ὅλα τὰ γένη.
- 4) Νησί τοῦ Βορείου Αἰγαίου (δοτικῆ).
- 5) Μητέρα τῆς Παρθένου (Γενική).
- 6) Υἱὸς τοῦ Ζαχαρίου καὶ τῆς Ἑλισάβετ (δοτικῆ).
- 7) Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνιον.
- 8) Στρατιωτικὸς Σάκκος.

Τὰ ἀρχικὰ σχηματίζουν τὸ ὄνομα ἑνὸς Ἀποστόλου.

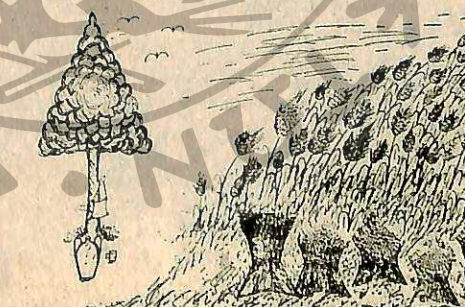
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ
Γυμνάσιον Μυρίνης

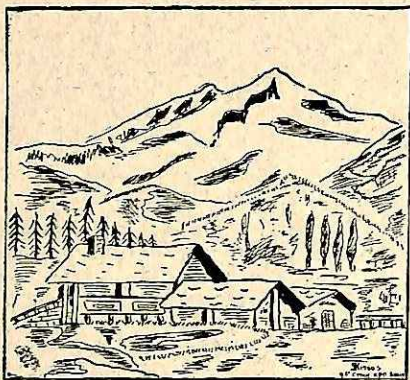
ΕΞΥΠΝΑΔΕΣ

Εὐγνώμοσύνη.
—Προσέχετε, Κύριε, πῶς μιλάτε γιατί θὰ σὰς βάλλω ἐγὼ στὴ θέσι σας!
—Κύριε, θὰ σὰς εἶναι εὐγνώμων. Ἀκριβῶς σήμερὰ μὲ ἀπέλυσε ὁ προϊστάμενός μου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ
Ἱεροδιδασκαλ. Βελλᾶς—Ἰωαννίνων

Ὁ Θερισμὸς
ΑΔ. ΧΑΛΒΑΤΣΙΩΤΗΣ
Γυμν. Κορώνης

Ι. ΚΙΟΡΤΖΟΓΛΟΥ
7ον Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνών

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ο καθηγητής για να δοκιμάσει πώς σκέπτεται κάθε μαθητής βάζει να γράψω όλη ή τάξις θέμα εκθέσεως «Τί θα κάνατε, εάν σ'ας έπεφτε μια κληρονομιά από εκατό εκατομμύρια»;

Όλοι οι μαθηταί άρχισαν να γράφουν τί θακανε ο καθένας, μόνον ο Κωστάκης κάθεται με το ένα πόδι πάνω στο άλλο...

Γιατί εσύ Κωστάκη, δεν γράφεις; ρωτάει ο καθηγητής. Τί κάνεις εκεί;

Ό,τι θάκανα, εάν έπαιρνα αυτήν την κληρονομιά, κύριε καθηγητά!

ΑΓΟΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Γυμνάσιον Γόννων Λαρίσης

ΣΚΑΛΑ

- 1) -
- 2) - -
- 3) - - -
- 4) - - - -
- 5) - - - - -
- 6) - - - - -
- 7) - - - - -
- 8) - - - - -
- 9) - - - - -
- 10) - - - - -
- 11) - - - - -
- 12) - - - - -
- 13) - - - - -

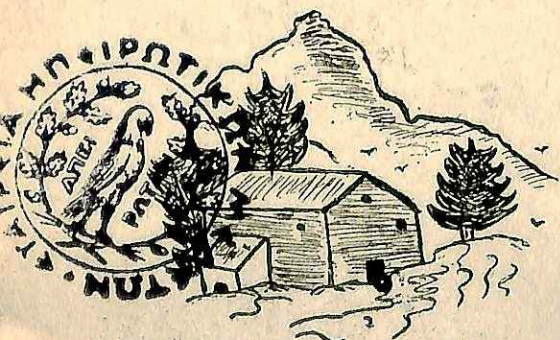
- 1) Σύμφωνον
- 2) Συνδεσμος ύποθετικός
- 3) Κατηρηγήθη τελευταίως
- 4) Πτηνόν με ώραίαν ούραν (καθ.)
- 5) Ποτόν του λαού μας
- 6) Όστούν της χειρός
- 7) Δεν έχει γονείς
- 8) Αρχαίος βασιλεύς της 'Ηπειρου.
- 9) Μας στεγάζει
- 10) Βασικόν στοιχείον δια την ζωήν
- 11) Τά 3/5 του λόφου
- 12) Δίφθογγος
- 13) Σύμφωνον

Τά άρχικά σχηματίζουν το όνομα δια-
σήμου έλληνος ζωγράφου (1545-1614).

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤΗΡΑΚΟΣ
Γυμνάσιον Σπάρτης

ΑΘΗΝΑ ΚΟΥΤΡΗ

Δημ. Σχολ. Α. Τυχοπούλου

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

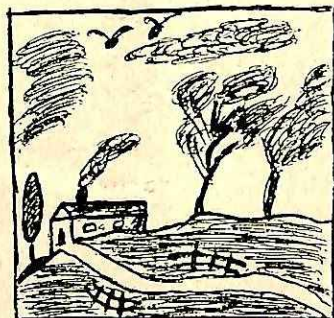
- 1) - - - -
- 2) - - - - -
- 3) - - - - -
- 4) - - - - -
- 5) - - - - -

- 1) 'Αριθμητικόν.
- 2) Νόμισμα Κράτους της Β. 'Αφρικής.
- 3) Νόμισμα της 'Αγγλίας.
- 4) 'Ηπειρος.
- 5) Σήμα κινδύνου

Με τά άρχικά γράμματα σχηματί-
ζετε ένα ιστορικό κράτος της Ευρώπης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΡ. ΜΩ.Υ.ΣΙΔΗΣ

Ζ' Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνών

Κ. ΜΑΣΤΡΟΚΟΛΛΙΑΣ

Γυμν. Κρανιδίου

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο πρώτος, πού θα με διακόψω θα βγή
άμέσως έξω, είπε αυστηρά ο δικαστής,
άφου επέβαλε την ήσυχία στην αίθουσα.

-Νά μ'ας ζήσης Κύριε δικαστά, φώ-
ναξε κάποιος και έκανε να βγή έξω. 'Η-
ταν ο κατηγορούμενος!.....

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΚΟΥΒΑΤΗΣ

Α' Γυμνασ. 'Αρρένων Λαρίσης

Γ. ΝΙΚΑΛΕΞΗΣ

Στ' Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνών

ΣΚΑΛΑ

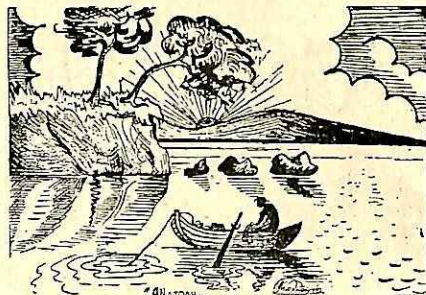
- 1) -
- 2) - -
- 3) - - -
- 4) - - - -
- 5) - - - - -
- 6) - - - - -
- 7) - - - - -

- 1) Σύμφωνον
- 2) Μουσική νότα
- 3) Ειδικός σύνδεσμος
- 4) Μάρκα ζυμαρικών
- 5) Ζώον
- 6) Το έπρωτιμούσαν οι θεοί
- 7) Μυθικός ήρωας

Με τά άρχικά τών ζητουμένων λέξεων
σχηματίζεται ένας πολύν γνωστός έλλην
ποιητής στη γενική.

ΣΑΡΑΝΤΟΣ ΓΑΛΑΚΑΤΟΣ

4ον Γυμν. Πειραιώς

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΙΟΣΜΛΣ

Γυμν. Τούμπας Θεσ/νίκης

ΣΚΑΛΑ

- 1) - - - - -
- 2) - - - - -
- 3) - - - - -
- 4) - - - - -
- 5) - - - - -
- 6) - - - - -
- 7) - - - - -
- 8) - - - - -

- 1) Τους εύρισκομεν εις πολλά παραμύ-
θια (γεν.).
- 2) 'Εχουν άξίαν (άντ.).
- 3) Μ'ας φανερώνει χείμαρρον (άντ.).
- 4) Σαμψών και.....
- 5) Κάθε τί δύσκολον έτσι ονομάζεται
(αίτ. άντ.).
- 6) Τά 2/3 μ' ευγενοϋς μετάλλου.
- 7) Όχι το μισό αλλά....
- 8) Σύμφωνα

Με τά άρχικά σχηματίζεται ο νικητής
της 'Ολυμπιακής νίκης στη 'Ρώμη. Με
τά τελικά σχηματίζεται ο τύπος του ά-
γωνισθέντος στην 'Ρώμη ΝΗΡΕΩΣ.

ΑΡΓΥΡ. ΤΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Σχολή Γ. Σαλβάνου 'Αθηνών

ΣΚΑΛΑ

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8)

- 1) Αρχαίος σοφός
- 2) Αρχιτέκτων 'Αγ. Σοφίας
- 3) Πρωτεύουσα Κράτους Ν.Δ. Ευρώπης
- 4) Στρατός πολεμήσας κατά της 'Αρ-
χαίας 'Ελλάδος
- 5) Ποταμός Βοιωτίας
- 6) όρος Ρωσσίας
- 7) Ιστορικό χωριό Πελοποννήσου.
- 8) Ο Παλαιών Πατρών

Γ. ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗ

Δημ. Σχολ. 'Ιμβρου-Σφακίων

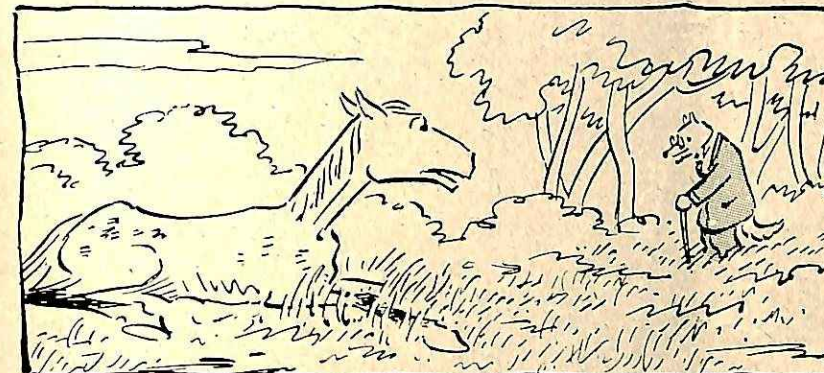

Π. ΝΙΚΟΛΟΥΛΕΑΣ

Γυμν. 'Αρφαρών

Το άλογο κι ο λύκος

Στίχοι, Σκίτσα Α. Β.

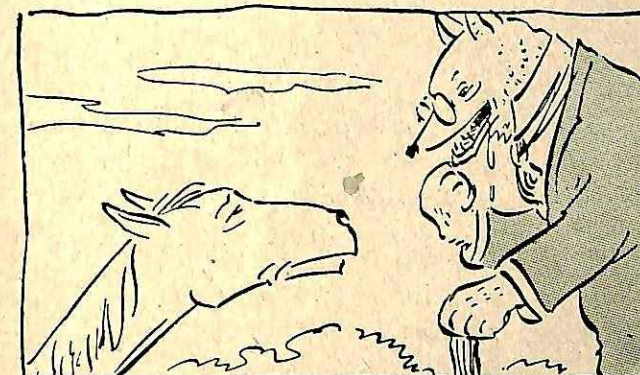

Είχε πυρετό από μέρες
τ' άλογο. Και κάποια μέρα
ένα λύκο αντίκρύζει,
πού έρχόταν από πέρα.

Πάει να φύγη, μά να τρέξη
δεν μπορεί με πυρετό.
Και ο λύκος: -"Ε, τί έχεις,
άλογό μου αγαπητό;

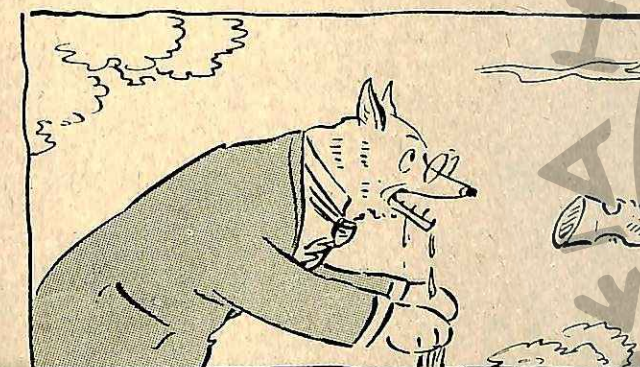
-"Άστα κ' είμαι πληγωμένο,
τ' άλογο του άπαντά.
-Πώς λυτάρμαι, ο λύκος λέει
κι όλο πάει πιό κοντά.

Και με χαμόγελο γλυκό και γαλιφιά μεγάλη,
-πές μου λοιπόν τί έπαθες, του ξαναλέει πάλι.
Λέγε μου κ' είμ' εγώ γιατρός τρανός και ξακουσμένος
-"Α, μπά ;... Για τοϋτο με κοιτάς, κύρ' λύκε, λιγωμένος ;...

Αυτά το δόλιο τ' άλογο μέσα του μουνιούριζει.
Και ύστερα με πονηριά στο λύκο ψιθυρίζει:
-Γιατρέ, στο ένα πσιινό το πόδι μου από κάτω
μούχει χωθή ένα καρφί. Δέ μου το βγάξεις ; Νάτο.

«Ναί, στάσου» ο λύκος του άπαντά. Κ' ενώ τα γέλια
[κρύβει,
από τον πόνο ύπόσχεται πώς θα το άπαλλάξη
και τέλος τάχα το καρφί για να του βγάλη σκύβει,
έτοιμος μ' ένα πήδημα να το κατασπαράξη.

Μά ενώ το βλέπει λαίμαργα και ξεροκαταπίνει,
γιατί αυτός είν' ο μεζές, πού πάντα προτιμά,
το άλογο κατάμουτρα μπάφ... μιά κλωτσιά του δίνει
και του την κάνει δλόκληρη τή μούρη του... κιμά !...

ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΛΛΑΔΑ

Στίχοι
ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

Μουσική
Ν. Ε. ΠΡΕΑΡΗ
Δημ/λου

Ρυθμός Καλαματιανού (Χαρούμενα)

λα ————— λα ————— λα ————— λα —————
 λα ————— λα ————— λα ————— λα ————— λα λα 1. Σ'αύ
ΤΥΤΤΙ τὴ τὴν ὁμορφὴ τὴ χώ-ρα — Εἶ-δα τὸ φῶς πρώτη φο-ρά — τὴν
 μάν-να ἑλλά-δα σ'ά-γα. πά-ω — Κι αὐτὴ σου ἡ ἀγά-πη μέ-δη. γεῖ — Πε-
 πως ἔ-σὺ καμμιὰ ἄλλη χώ-ρα — Δὲν ἔ-χει τέ-τοιον οὐ-ρα-νό — Γλυ-
 πρῶ-τῃ ἀ-νά-σα-να πνο-ή μου — τὴν πρῶ-τῃ μοῦ ἔνοιω-σα χα-ρά. —
 ρη-φα-νεύ-ο-μαι γιὰ σέ-να — Ποῦς ἡ πειρὸ ἐν-δο-ξὴ στὴ γῆ. —
 κειὰ Πα-τρί-δα ὅπου κι ἂν εἶ-μαι — Δὲν σέ ξε-χνῶ, δὲν σέ ξε-χνῶ. —
 λα ————— λα ————— λα ————— λα —————
 λα ————— λα ————— λα ————— λα λα λα 2) Σ'ὰν 3) ὅ- λα λα λα

Ρικ.
ΦΡΕΤΣΑΣ

